

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Duplerica: **fAŠNik**

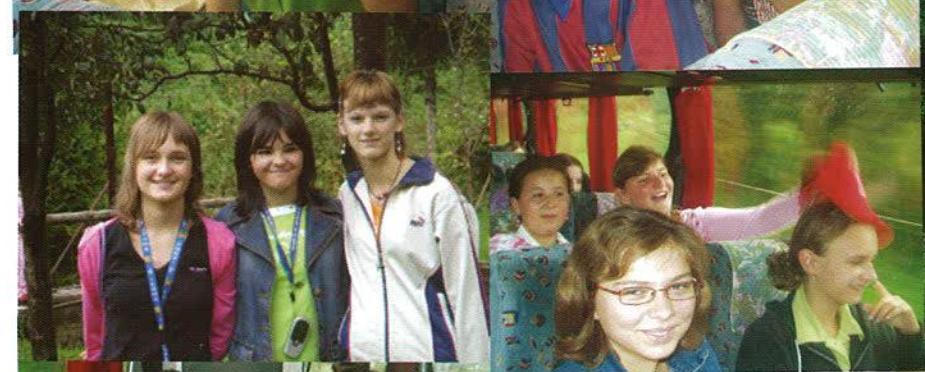
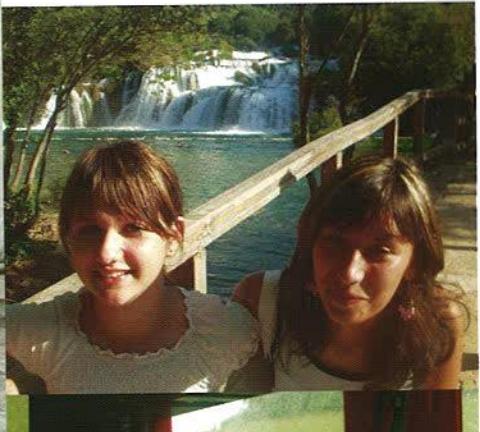
Tema broja: MOBITELI

Školska godina 2006./2007., broj 11, godina XI

MATURALAC

Slikama s nezaboravnog maturalca pozdravljamo se s ovom generacijom osmaša. Želimo im svima puno uspjeha u životu i dalnjem školovanju. Pozivamo ih također da ne zaborave svoju staru školu i ponekad navrate. Pročitajte i tekst o maturalcu na na stranici 31.

Uvodnik

Dragi naši čitatelji,

Pred vama je 11 broj *Lipinog pučkoškolca*. I dalje se trudimo popratiti sva važnija školska zbivanja. Možda se to čini malo preozbiljno, ali kako vrijeme svima leti, mislimo da je dobro ponekad malo zastati i pogledati što se sve u jednoj školskoj godini događalo. Trudimo se unijeti i zabavne sadržaje, ali ipak sve to ovisi o vama – svi ste pozvani da budete suradnici u školskom listu. Zato, ako imate kakve dobre savjete, ideje ili primjedbe – olovku u ruke i zapišite! Adresu znate, imena svih uključenih u izradu ovog broja možete pročitati na ovoj stranici. Ako ste pak zadovoljni s izgledom novog broja, i to nam možete napisati.

Hvala svima, a sad: listajte i čitajte!

IMPRESUM

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca

Gornja Stubica

Šk. god. 2006./2007.

lipanj 2007.

broj 11, godina izlaženja XI.

Adresa uredništva:

OŠ Matije Gupca

Ulica M. Gupca 2

49245 Gornja Stubica

tel.: 049/289-541

fax.: 049/289-164

e-mail: osmggs@skole.t.com.hr

Nakladnik:

OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Za nakladnika:

Željko Popović, ravnatelj

Uredništvo:

Manuela Ruklić, 8.b

Valentina Zebec, 8.b

Vesna Jakopović, učiteljica

Odgovorna urednica:

Ines Krušelj-Vidas, učiteljica

Novinari:

Julija Ruklić, 5.a,

Martina Martek i Suzana Slivar, 5.b,

Ana-Marija Barišić, Mirela Mucak,

Helena Smrček i Mateja Zebić, 7.a

Unos teksta:

Napredni informatičari

Grafičko oblikovanje:

Matija Matija, 5.a,

Andrija Čehko, 7.b

Valentina Đurek, učiteljica

Fotografije:

FOTO grupa,

Željko Popović, ravnatelj

Tisak:

Službeni glasnik d.o.o.

Krapina

Naklada:

350 komada

Cijena:

10 kn

Fotografija iz školskog voćnjaka u vrijeme berbe.

Na poleđini lista nalaze se radovi učenika osmih razreda s kojima su uspješno sudjelovali na natječaju "Škole za umjetnost, dizajn, grafiku i odjeću Zabok" pod nazivom "Zagorske minijature".

Sadržaj

1. Živjeti bez mobitela?.....	4-5
2. Oni i mi - ljubav ili sukob.....	6
3. Mladi u svijetu medija.....	7
4. Kokotiček.....	8
5. Školske vijesti.....	9-13
6. Gosti u školi.....	14-16
7. Natjecanja.....	17-18
8. Fašnik.....	19-21
9. Gostovanje.....	22
10. GLOBE vijesti.....	23
11. Knjižnica.....	24
12. Školski kreativci.....	25-30
13. Etno-kutak.....	31
14. Maturalac.....	31
15. Englisch page.....	32
16. Deutsch seite.....	33
17. Naši učitelji.....	34
18. moda nekad.....	35
19. Moda danas.....	36
20. Zabava.....	36-37
21. Strip.....	39

ŽIVJETI BEZ MOBITELA?

**ZBOGOM MALIM
METALNIM
LJUBIMCIMA**

Mobitelomanija

Imati novi i čim bolji (čitaj: skuplji) „mobač“ postalo je gotovo pitanje života i smrti. Uobičajen školski dan postao je nezamisliv bez tih malih stvarčica koje su nas zabavljale, ali bile velikim dijelom i „zaslužne“ za lošu koncentraciju na satu, ometanje nastave, ljutnju učitelja, itd., itd... Mobitelomanija nas je nagnala da provedemo malu anketu kojom smo željeli ispitati stvarno stanje stvari u našoj školi. Anketirali smo 117 učenika koji su se anonimno očitovali o postavljenim pitanjima. Rezultati ankete ponukali su nas na razmišljanje o potrebi tih naših malih metalnih ljubimaca u školi. Nije nas toliko zapanjio podatak da čak 99 ispitanih ima vlastiti mobitel, a samo 19% njih nikad ga ne nosi na nastavu, pa čak ni činjenica da velik dio đaka ima skupi mobitel i da u svemu tome imaju ogromnu podršku svojih pretjerano zabrinutih roditelja koji u svakom trenutku moraju znati svaki mig svog djeteta... Dobro, to je još sasvim razumljivo i donekle u redu. Ono što je naše učitelje nagnalo na razmišljanje o potrebi nošenja mobitela na nastavu jest činjenica da čak 43% učenika u njima ima pohranjene nepočudne sadržaje koji nimalo ne idu uz njihovu dob. Riječ je o pornografskim

sadržajima. Isto tako, često dolazi i do zlouporabe jer se anketom pokazalo da čak 32% učenika snima svoje učitelje za vrijeme sata da bi im se kasnije izrugivali u svojim kružocima. Anketa, sama po sebi, nije dovela do draštive mjere zabrane nošenja mobitela u školu (jer je Učiteljsko vijeće i ranije uočilo taj problem), samo je tek učvrstila uvjerenje naših učitelja da nam ta stvarčica više šteti nego li koristi u školi. Jer, kao što znamo, škola je ipak odgojna ustanova u kojoj nema mjesta (barem ne bi smjelo biti) gore navedenim radnjama vezanima uz mobitele. Dakle, od 19. ožujka 2007. godine, na prijedlog Učiteljskog vijeća te odlukom Vijeća roditelja, zabranjeno je nositi u školu mobitele i slične predmete jer se time krši Pravilnik o školskom kućnom redu. Zabrana je, očekivano, potaknula mnogobrojne reakcije učenika i roditelja.

Da se mene pita... ZA

„Mislim da je dobra ova odluka jer mnogi učeničci na satu matematičke mobitel koriste kao šalabather, znaju slati razne škaklijive stvari, slikati cure na telesnom u ženskoj svlačionici i snimati učitelje pa im se kasnije rugaju!“

„Mislim da je odluka u redu zato što neki snimaju učitelje, igrajuigrice, šalju poruke, a znaju zvati i nekoga i to sve pod satom!“

„Sretna sam zbog te odluke jer nemam mobitel i mrzim kad netko kaže: „Pogledaj moj novi ljeđi mobitel.“ Pa mrzim one slušalice!“

„Mislim da je dobro što su ukinuli nošenje mobitela u školu jer mnoga djeca imaju uključen mobitel na satu. Slušaju glazbu, šalju poruke... S druge strane, mislim da to i nije dobro, samo ako nam mobitel služi

da bismo se njime javili roditeljima. Trebali bismo ga uključiti tek kad nam završi nastava. Ali, tko će se toga pridržavati!“ „Ja mislim da je odluka ispravna, no ipak smatram da bi se nekako trebalo pobrinuti za učenike koji stanuju daleko od škole. Može se dogoditi da ne stignu na bus. Kako će javiti roditeljima?“

PROTIV

„Ja se ne slažem s tim jer kad imam više sati, ne mogu javiti mami pa se ona brine. S druge strane, to je dobro jer je jednoj mojoj prijateljici bio ukraden. Moja mama se također ne slaže s ovom odlukom.“

„Mislim da zabrana nošenja mobitela u školu neće ništa promijeniti jer na satu ionako možemo odlutati mislima i razmišljati što ćemo raditi kod kuće (s mobitelima, laserima...) i time zanemariti nastavu, izgubiti koncentraciju.“

„Mobitel nam je potreban jer nam je inače dosadno u školi. Pod odmorom sad moramo juriti hodnicima da se bar nekako zabavimo!“

„Mislim da nisu smjeli ukinuti donošenje mobitela u školi! Djeca se žele zabavljati, biti vesela, a ako nam učitelji oduzmu mobitel, roditelji će se naljutiti!“

„Trebamo mobitel u školi jer kad ideš kući i trkne te auto, onda moraš valjda sa zdrobljenim nogama juriti kući da dođu po tebe!“

„Kiša pada, idem iz škole kući, nemam kišobran i nemam telefonsku karticu. Kako ću nazvati mamu da dođe po mene?“

Može li se bez njih?

Zaključak je sljedeći: Odluka je tu i mi bismo je trebali shvatiti ozbiljno i pridržavati je se. Budući da se mnogi đaci osjećaju bespomoćno ako uza se nemaju mobitel te uopće ne mogu normalno

TOP tema

funkcionirati („A kako će javiti mami ako me trkne auto?!“), mislimo da će ova zabrana s vremenom imati i terapeutski učinak te će učenici jednom početi i govoriti: “Znam se snaći i bez mobitela!”

REZULTATI ANKETE „MOBITELI U ŠKOLI“

Anketa je provedena u 5.a, 5.b, 7.a, 7.b i 7.c razredu (ukupno 117 učenika).

Anketa je anonimna.

1. Imaš li vlastiti mobitel?

DA - 99 učenika

NE - 18 učenika

2. Nosiš li ga u školu?

a) Da, obavezno svakoga dana - 24%

b) Ponekad - 42%

c) Uglavnom ga nosim - 27%

d) Nikad - 19%

3. Isključiš li mobitel prije početka nastave?

a) Uvijek ga isključim - 39%

b) Ponekad ga isključim - 24%

c) Nikad ga ne isključim - 37%

4. Mobitel mi je u školi potreban:

a) Da se javim roditeljima - 56%

b) Za zabavu (igrice, glazba, SMS) - 44%

5. Za vrijeme sata mobitel koristim:

a) za igranje igrica - 20%

b) za slanje poruka - 27%

c) kao pomagalo (kalkulator, šalabat...) - 29%

d) za snimanje učitelja i učenika - 24%

6. Kakav mobitel imaš i koja je njegova cijena?

Siemens - 28%, Sony Ericsson - 20%,

Samsung - 18%, Motorola - 13%,

Nokia - 13%, LG - 5%, Sagem - 3%

Cijene:

100 - 500 kn: 50%

500 - 1000 kn: 14%

1000 - 2000 kn: 32%

Više od 2000 kn: 4%

7. Odobravaju li tvoji roditelji nošenje mobitela na nastavu?

DA - 55%

NE - 45%

8. Imaš li u svom mobitelu sadržaja neprimjerenih tvom uzrastu? (Učenici mogu i navesti koji su to sadržaji).

DA - 43%

NE - 57%

(Učenici navode: „gole žene, proste slike, video slike, prosta glazba, pornografija, proste poruke, prosti crtici...“)

9. S koliko godina si dobio/la svoj prvi mobitel?

Godine-Br. učenika

4-1, 5-2, 6-8, 7-4, 8-11, 9-20, 10-41, 11-21, 12-7, 13-2

10. Jesi li ikada za vrijeme sata mobitelom snimao/la učitelje? (Neki učenici navode i imena učitelja.)

DA - 32%

NE - 68%

Snimani učitelji: B. Barić, M. Pakelj, K. Popović, V. Čulig, I. Vidaković, B. Lacković, D. Karajić, V. Jakopović (*Anketu su izradili te obradili prikupljene podatke učenici novinarske grupe uz pomoć učiteljice V. Jakopović.*)

nim dostignućima, a posebno u čudnom učeničkom ponašanju i komunikaciji te porastu agresivnosti. Posebno je vidljiva ovisnost i očaranost djece mobitelom kao statusnim simbolom među učenicima. Sve redovne mjere apeliranja na roditelje i učenike na pravila služenja mobitelom, na suzdržavanje od korištenja u vrijeme nastave ne mogu parirati svemoćnoj mašineriji reklama koja vrši 24-satni utjecaj na djecu. Djecu se neprestano potiče na kupnju i igru s mobitelima i poziva na raznorazne igre. Kako bi u svijet života i rada u školi uveli što bolje uvjete za stjecanje znanja i sposobnosti te lijepa ponašanja proveli smo niz koraka. Proučili smo stanje kod nas i u svijetu, anketirali učenike, roditelje i učitelje u radionicama ili vijećima. Svi se slažu, da je **potrebna odlučna mjera** kako bi u školi ponovno zavladala klima koncentracije na sadržaje odgoja i obrazovanja. Radi toga obratili smo se nadležnim tijelima prosvjetnih vlasti i dobili smo suglasnost za samostalno definiranje pravila o posjedovanju i korištenju mobitela i raznih elektroničkih izuma koje djeca kao sredstva zabave donose u školu i koji odvlače njihovu pažnju od nastavnih aktivnosti. Nakon provedenih rasprava, **Vijeće roditelja i Vijeće učitelja donijeli su odluku, da se na školi Matije Gupca, kako na matičnoj tako i na područnim školama, Pravilnikom o unutarnjem redu zabranjuje donošenje mobitela kao i svih elektroničkih sprava koje služe zabavi djece i onemogućuju nesmetano odvijanje nastavnih i izvannastavnih aktivnosti te neposrednu komunikaciju među učenicima i učiteljima.** Apeliramo na roditelje i staratelje da i u slobodno vrijeme obavezno nadziru i kontroliraju sve što djeca rade, gledaju i slušaju te da u svemu postave granicu i usmjerite djecu na bitne stvari u životu. Djeca će i ubuduće, kada će to istinski biti potrebno, moći obaviti telefonski razgovor s javne govornice na ulazu u školu ili u hitnim slučajevima preko školskih telefona te nema ni govora o nedostupnosti djece u vrijeme nastave. Svi pak oni koji neće poštivati nova pravila kućnog reda snositi će sankcije predviđene Pravilnikom. Odluka stupa na snagu od 19. ožujka 2007. godine. Na kraju srdačna hvala svim roditeljima, učenicima i učiteljima na istinskom doprinisu u provođenju dogovorenih mjera i stvaranju novog školskog ozračja.

Ravnatelj: Željko Popović

za istinsko odgajanje djece te danas nitko nema nadzor i kontrolu nad onim čime se djeca bave ili što slušaju i gledaju. Nije trebalo puno mudrosti da se kod djece zbog novostećenih ovisnosti konstatiraju i nuspojave u ponašanju, smanjenju sposobnosti za praćenje nastave, smanjenoj težnji za sportskim i intelektual-

Oni i mi - ljubav ili sukob

Moja mama

Ja najviše na svijetu volim svoju mamu. Ona je meni najljepša. Volim pusu od mame prije spavanja.

Ivana Čmarec 3.b

Djeca i odrasli

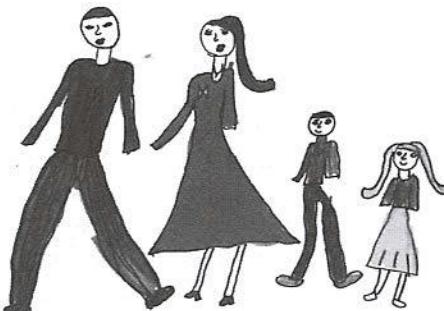
Odrasli ne mogu shvatiti nas, djecu, kada smo ljuti, kada nešto želimo. Ponekad se bez razloga ljutimo na cijeli svijet, ponekad mrzimo sve oko sebe, a ponekad nam cijeli svijet izgleda kao bajka, kao najsavršenija bajka. Roditelji jednostavno polude kraj nas jer nam nikad, ali stvarno nikad, ništa nije po volji. Najprije kažemo jedno, a da uopće nismo razmislili, pa se poslije predomislimo. Koliko puta smo uvrijedili roditelje grubim riječima koje su izašle iz naših usta. Roditelji se tada pitaju: „Pa, što se to događa mome djetetu? Zar ga nisam dobro odgojio? Zar mu nisam bio osim roditelja istodobno i najbolji priatelj?“ Jeste, dobri roditelji, bili ste najbolji. Uvijek ste nam pružali pomoći i uvijek ste bili uz nas kada smo vas trebali, ali sada jednostavno mi pokušavamo odrasti i mislimo da vas više ne trebamo. Znam da se u tome varamo, ali tako je. Pa, sjetite se kakvi ste bili vi kad ste bili u našim godinama i vidjet ćete da niste bili ništa bolji. Možda ste bili čak i gori od svih nas. Zato svi vi, odrasli, pokažite svoje razumijevanje prema nama, svojoj djeci, i vidjet ćete da ćemo se bolje slagati. Mi ćemo vam se više povjeravati, a vi nećete toliko brinuti jer ćete znati svaku našu i najistiniju tajnu.

Julija Ruklić 5.a

Batine

Istina je da batine nisu najbolje rješenje za naše nestaslike no ponekad ih stvarno zaslужimo. Dan mi je počeo baš super. Zaigrala sam se s prijateljicom. Nisam ni primijetila kako vrijeme brzo prolazi, a zaboravila sam na obećanje koje sam dala tati da će mu pomoći očistiti podrum kao i ostala moja braća. Kući sam se vratio navečer. Tata me podsjetio na obeća-

nje no ja sam mislila da to nije važno.

Ana Kukavica 1.b

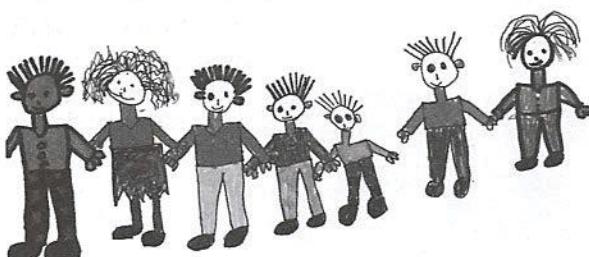
To je tatu jako razljutilo pa me udario tankom šibom. Kasnije sam mu se ispričala zbog obećanja koje sam mu dala, a nisam ga održala. I on je rekao da mu je žao i da nije odmah trebao posegnuti za batinom već sa mnom razgovarati. Tako sam shvatila da kada nešto obećamo to moramo i ispuniti jer smo dali svoju riječ, a to puno znači. Moj tata je shvatio da je probleme ipak bolje riješiti razgovorom, a ne batinama.

Ivana Boltek IV. r. PŠ Sveti Matej

Moj prvi zarađeni novac

Bila je subota, dan kada nema škole pa ja i moj mlađi brat Josip možemo duže spavati. U moju sobu došla je mama i pitala me bi li htio sa njom u šumu po kestene. Mene je

zanimalo ide li Josip s mom. Kazala mi je da je on već spreman te da samo m e n e čekaju. Ja umjesto da

Krunoslav Boroša 1.b

ustanem počeo sam se izmotavati da mi nije dobro. Mama i brat su otišli, a ja sam se izležavao tako dugo sve dok se oni nisu vratili. Kada je mama vidjela da sam još u krevetu nazvala me ljencinom te rekla da će Josip za svoj kesten dobiti novac kad ga tata proda. Tako je i bilo. Naposljeku je brat zaslužio trideset dragocjenih kuna, a ja ni lipice. Još mi se namjerno rugao. Bio sam ljut na sebe pa sam si sam obećao da više neću dugo spavati, nego će i ja ići s momom da nešto zarađim. Jedva sam se dočekao subotu kad sam slobodan, a mami sam još u petak poslijе

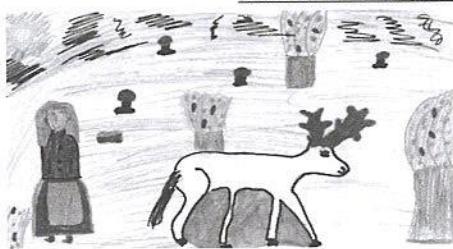
škole rekao za berbu kestena. Ujutro čim se razdanilo odmah sam ustao i otrčao do mamine sobe. Nakon što sam je probudio brzo smo se spremili i krenuli u šumu. Iz šume smo se vraćali punih ruksaka i zarađili lijepo novce. Tata mi je tada dao četrdeset kuna. Bio sam radostan i zaključio sam da se ljenčarenjem ne može ništa postići.

Dalibor Mučak, 4.a

Odrasli to ne mogu shvatiti

Milijun jada svakodnevno se vrti u glavama odraslih, a i nas djece. No, jesu li ti jadi i problemi jednake težine? Zasigurno nisu. Odrasli kao da se ne žele sjetiti svog djetinjstva i svih problema, a to bi im puno pomoglo u shvaćanju nas djece. Dijete koje još nije iskusilo što je život, ne zna se nositi s problemima. U takvim trenucima potrebna im je podrška starijih, a oni kao da baš tada zaspie i ne mogu shvatiti tu jednu djecu koja pate. Mnogi roditelji, pa i učitelji, kao da ne mogu razumjeti da svako dijete ima pravo lutati mislima na nastavnom satu. Isto tako, roditelji ne shvaćaju da im djeca ne bi trebala prvenstveno služiti kao radna snaga već kao darovatelji sreće i smijeha. No, to nisu jedini problemi. Mnoga djeca zaostaju u učenju jer su drugačija. A odrasli ne razumiju gdje su granice njihovih mogućnosti te ih svom snagom grubo tjeraju do cilja, bez njihovog dopuštenja. Svaki drugi roditelj ne shvaća da se nešto ne smije raditi bez djetetovog dopuštenja. I mi djeca imamo svoja prava, a odrasli bi ih trebali poštivati. Odrasli ne shvaćaju da i mi imamo svoje dobre i loše dane, da imamo osjećaje i da se i mi imamo pravo ponekad naljutiti. Znam da smo vrlo često veoma zahtjevni, ali i stariji bi se s vremenom na vrijeme mogli prisjetiti da su i oni bili takvi. Zato vi, odrasli, pomognite svojoj djeci, pokušajte ih razumjeti jer ona su najveće bogatstvo, sreća, mir i ljubav koju imate i koju ćete ikada imati!

Martina Martek, 5.b

Gabrijela Španec, 3.a

kritičko oko

Mladi u svijetu medija

Sigurno svako kućanstvo ima električnu energiju i televizor. Televizor je sigurno najzastupljeniji uređaj na svijetu: većinom svatko od vas ima samo jedan štednjak, hladnjak ili automobil, ali i po nekoliko televizora. Svaka fotografija koju čovjek gleda na televizoru zapravo se sastoji od sitnih točaka čija veličina ovisi o kvaliteti fotografije. Te su točke toliko malene da varaju ljudsko oko i stvaraju privid realne slike... Prvi televizor napravio je Baird 1928. godine. Napravio je komercijalni televizor u boji. NBC je 30. srpnja 1930. godine osnovao prvu TV postaju u New Yorku i nazvao je W2XBS.

Ne pretjerivati s gledanjem televizije

Svi se pitamo, a posebno učitelji, zašto mnoga djeca dolaze u školu umorna i nekoncentrirana na rad. I mene, malu novinarku zainteresiralo je ovo pitanje te sam si ga pokušala razjasniti. A odgovor je vrlo jednostavan: Predugo gledanje TV-a! Da, baš to je uzrok umora i neznanja u školi. Mislim da vas to ne čudi. Ispitala sam učenike, učitelje i roditelje što misle o ovoj problematici. Jedna mi je učenica rekla: "Nisam protiv gledanja televizije. Ma čak nisam niti protiv gledanja televizije do kasna, ali kad treba učiti, onda sam protiv. Mislim da je baš TV razlog pospanosti na nastavi." A evo i mišljenja jedne mame: "U cijelosti sam protiv gledanja TV-a do kasna. To je uzrok lošem ponašanju, izražavanju, ružnim riječima pa i neznanju u školi." Mi djeca na svakom satu u školi slušamo o tome kako je pametnije učiti ili pročitati neku knjigu nego neprestano gledati TV. I eto, došla sam do zaključka da predugo gledanje TV-a pogrešno utječe na nas.

Izvor nasilja

Televizija, televizija i samo televizija! Nekim ljudima i djeci ona je jedini način da si skrate vrijeme. Ne znamo imamo li ona nešto što ih stvarno privlači ili su samo lijeni za druge stvari. Moramo priznati da bismo svi mi voljeli sjesti u fotelu pred TV, uvući ruke u vrećicu s čipsom te cijelo vrijeme buljiti u ekran. Mnogi đaci veoma popuste u školi zbog TV-a. Većini nije bitno što gleda-

ju. Njen sadržaj je veoma raznovrstan, u njemu ima svega i svačega. Poznato je da svi ovisnici o TV-u ne gledaju samo ono što ih zanima, već i ono što ni ne mogu razumjeti. Vjerujem da biste se svi složili sa mnom u sljedećem: važno je gledati samo ono što nas zanima i vrijedno je gledati znanstvene i sve ostale emisije koje nas nećemo poučavaju. Ono što u svakom slučaju ne valja je to da mala djeca gledaju mnoge stvari koje su neprimjerene njihovoj dobi i koje nikako ne razumiju. Gledaju razne

tnije bi im bilo možda pogledati neki poučan dokumentarac ili obrazovnu emisiju. Jer televizija ima i dobrih strana. Ona može biti i veoma poučna. S druge strane, mnogo je loših strana, a jedna od njih je udaljenost tzv. TV-ovisnika od društva. Naime, mnogi mladi troše svoje slobodno vrijeme na TV te postoje opasnosti da ona postane nova ovisnost. Još je žalosnije ako su roditelji ti koji djeci daju loš primjer u neumjerenom gledanju TV-programa te se uopće i ne obaziru na svoju djecu. U svemu postoje graniče. Samo ih treba pravilno postaviti.

Ana-Marija Barišić 7.a

Prozor u svijet

Ah, ta televizija! Je li ona poučna i korisna za život i može li nam pomoci u školi upotpunjavanjem našeg znanja? Pitanje je to koje si postavljaju odrasli i djeca. Televizija ima svoje dobre i loše strane. Putem nje saznamo što se događa u svijetu, učimo o životu drugih ljudi, upoznajemo nove daleke krajeve... S druge strane, tu su i filmovi te emisije neprimjerenog sadržaja ili pak upitne umjetničke kvalitete. Prava istina je da život ne bi bio isti bez televizije. Zamislite samo da ona ne postoji i da nemamo nikakvih saznanja o događajima i prilikama u svijetu. Televizija nam ne može našteti ako se pravilno odnosimo prema njoj, a to znači da treba napraviti izbor sadržaja koje ćemo gledati i koji nam doista mogu koristiti te ograničiti vrijeme gledanja.

Mirela Mucak 7.a

Jeste li znali?

Vjerojatno niste znali da se svaka televizijska slika zapravo prikazuje samo do polovice. Zbog velike količine potrebnih točaka za prikaz samo jedne slike, 25 puta u sekundi se iscrtaju samo parne linije slike, a 25 puta neparne. Izmjenom parnih i neparnih slika naše oko zbog tromosti ne primjećuje nikakve „greške“ u slici, a ukupan broj potrebnih točaka je dvostruko manji. Time se značajno štedi na prijenosu signala i potrebnim prenesenim podacima. TELEVIZIJA je masovni medij koji jednosmјerno informira, educira i zabavlja audio i video sadržajima. TELEVIZOR je skup elektroničkih sklopova.

Valentina Zebec 8.b

horore, trilere i slične filmove pune nasilja koji loše utječu na njihovo ponašanje. Mnogi televizijski sadržaji puni su zla, mržnje i neprimjerenog rječnika. Mislim da nije dobro ni u čemu pretjerivati, a posebno ne u gledanju TV-a. Bilo bi bolje da se bavimo sportom ili da pročitamo neku dobru knjigu. Nadam se da će se i odrasli opametiti i shvatiti da ni sebi, a ni djetetu ne smiju dozvoljavati pretjeranog gledanja televizije.

Martina Martek 5.b

Postaviti granice i pravila

Usporedno s razvojem tehnologije i cjelokupnog društva napreduju i mediji. Najjači i najutjecajniji među njima je televizija. Njome smo zaraženi gotovo svi, iako nam ni pola od toga što pogledamo uopće ne koristi. Umjesto da mladi neprestano bulje u sapunice i slične sadržaje, pame-

kokotiček

KUKURIKUUUU!

Ja sam **vaš KOKOTIČEK**, koji hoće da u ovom našem dvorišču med nami nema problema ili tajni.

Pozivam sve učenike, roditelje i učitelje da mi se povjere i pismo za mene stave u ovaj moj sandučić.

Ima li nešto što još nikad nikome niste rekli?

Imate li pitanje na koje vaš razrednik na može odgovoriti?

Muči vas nepravda?.....

Ne kljucajte uzaludno po cijelom selu, pitajte mene!!!!!!

Na ovom mjestu naći ćete odgovore na vaša pitanja, komentare ili čuvaše korisne prijedloge objaviti da za njih svi znaju!

Još samo nešto za kraj: ja sam plemenita ptica pa vas molim da me ne vrijeđate nego ozbiljno shvatite moju poruku i obratite mi se s punim povjerenjem.

KUKURIKUUUU!

Dragi moji, skoro sam rekel čučeki, evo javljam vam se konačno!

Najprije vam puno zahvaljujem na vašim pismima koja ste mi poslali i nadam se da bude još puno tak zanimljivih i iskrenih pitanja, primjedbi i prijedloga. Dugo sam si gruntal i kljucala kaj da vam odgovorim na njih, ali vam obe-

čavam da se budem od sad pa nadalje držal reda – svaki tjedan novi odgovor! Ja sam se tu raskokodakala ko nekakva kvočka, a treba reći: KUKURIKUUUUU! ODGOVOR JE TU! Da ne bi rekli kako ja bježim od pravih problema koji vas muče, odmah krećem na cijelu grupu pisama u kojima se učenici žale na pojedine učitelje. Odmah vam velim da za te vaše poteskoće znaju oni koji budu s njima porazgovarali i ukazali im na vaše probleme. No, svaka medalja ima dvije strane. I učitelji su samo ljudi pa nemaju nadljudske sposobnosti čitanja vaši misli. Ako vas nešto muči, morate im to reći. Netko mi je napisao da učiteljica dovoljno ne objašnjava i žuri s gradivom pa nitko ništa ne razumije i onda ne znate što treba naučiti za ispit. A jeste li je pitali? Učenik je **dužan** učitelja pitati da mu objasni, a učitelj je **dužan** učeniku objasniti, naravno, ako je taj isti učenik cijeli sat marljivo radio i slušao pa mu uz sve to ipak nešto nije bilo jasno. Želite se da neki učitelji nemaju, po vašem mišljenju, pravedan kriterij ocjenjivanja vaših domaćih radova – lektira, herbarija,... To se rješava tako da se unaprijed postave pravila. Ako vam je slučajno to promaklo, tko vas sprečava da učitelja ili učiteljicu pitate što sve treba napraviti ili napisati za 5, kada se ta petica pretvara u četvorku, trojku, dvojku...? Kažete da neki učitelji previše od vas traže. Znate li vi da postoji nešto što se zove nacionalni plan i program, po novom HNOS, u kojem piše što učenici moraju znati? Pa nisu to učitelji izmisli. Oni vas samo žele čim bolje pripremiti za srednje škole u kojima će se vaši novi učitelji samo nadovezati na ono što znate iz osnovne škole. A kako bi to stajala kuća koja nema dobre temelje??? Još se nije rodio, tko bi svima ugodio – veli narodna poslovica. Jasno, nisu svi svima simpatični, ali u školi smo zbog posla – to je učenje, a poslovno se svi možemo ponašati. Prvo pravilo uspješnog poslovnog poslovanja je RAZGOVOR koji rješava sve nejasnoće i možda izmišljene strahove. Često puta i učitelji misle kako učenici znaju pravila ponašanja na njihovom satu, za vrijeme njihovog predmeta, a možda bi tim učenicima trebalo osvježiti pamćenje? Učenici, uzmite stvar u svoje ruke i vi pokrenite razgovor s vašim učiteljem. Ako ste se dobro pripremili, imate dokaze za probleme koje ste uočili – ja vam garantiram, svaki će vas učitelj rado poslušati. Možda vas učitelj iznenadi vlastitom promjenom

svog ponašanja prema vama – počne vas više uvažavati i poštivati kao partnera, a ne da se u razredu čuju ružne riječi. Ovdje moram spomenuti i jednu anonimnu osmašicu koja mi je poklonila jedno prekrasno, zrelo pismo. Toliko sam s njime bio oduševljen da ču vam ga ovdje u cijelosti prenijeti. Pročitajte ga, nećete zažaliti, potaknut će vas na razmišljanje.

Dragi Kokotiček!

Potaknuta sam da ti napišem pismo zbog nepravde. I u našoj školi šeće nepravda!!! Djeca su nezadovoljna učiteljima, učitelji djecom! Kad malo bolje razmislim, zašto??? Znam da je teško biti u pubertetu jer to i sama prolazim i žrtva sam neshvaćanja od strane roditelja i učitelja. Imam jedan prijedlog da svi učitelji, učenici i roditelji budu sretniji i da se OŠ Matije Gupca pamti po dobrom glasu i na dalje.... Moj prijedlog je da bi učitelji i ravnatelj trebali porazgovarati s učenicima i pitati ih što ih u biti muči. Sama pomisao na to da poslije neshvaćenog gradiva i ispita u imeniku stoje brojne jedinice vrlo je teška – djeci, naravno! Ne krivim puno ni učitelje, oni obavljaju svoj posao da dobe plaću. Ali djeca bi trebala znati da trebaju poštivati starije i pitati ako nešto ne shvaćaju! Učitelji se uvijek pitaju zašto djeca ne pitaju kad nakon završenog gradiva ne razumiju određeno. Djeca su lijena i nepotaknuta, nezainteresirana za učenje. Ona moraju znati zbog čega moraju učiti i zašto je to potrebno!!! Učitelji bi trebali shvaćati djecu isto tako i oni njih. Učitelji bi trebali postaviti pravila prema kojima bi se djeca ponašala, a sva nepoštivanja bi se trebala kazniti, ali kazniti, a ne popuštati. Djeca moraju znati do koje granice smiju ići i kada je „crveno svjetlo“. Nakon završenog tjedna razrednici bi trebali razgovarati s učenicima i pohvaliti ih ako su poštivali „pravila kulture“. Za svaki tjedan poštivanja pravila učenik treba dobiti +, a nepoštivanja -. Mislim da se djeca ponašaju tako jer učitelji i roditelji nemaju svoje „ja“. Iza tog svog „ja“ ne stoje. A onda se učenici osjećaju slobodno. Mogu raditi što ih volja jer znaju da će roditelji i učitelji popustiti!!! Zato stojte iza svojih riječi i sve će biti bolje, ovo je samo jedan od prijedloga i mišljenje učenika osmog razreda. Znam da je vama teško, ali pokušajte shvatiti i vi nas. Uz malo poštivanja vas prema nama i nas prema vama bit ćemo razumniji i vjerujte – neće biti problema. Hvala na razumijevanju i poštujte moje mišljenje – bilo ono vama glupo ili ne!!!

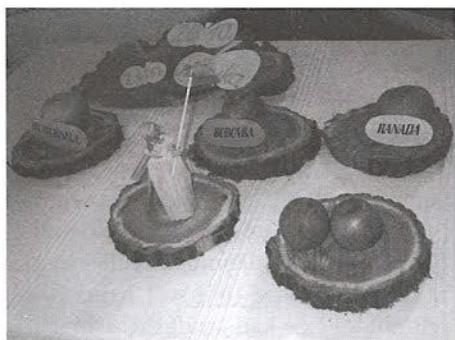
ANONIMNA OSMAŠICA

Dobar tek uz jabuku

Dana 23. listopada 2006. godine u našoj školi obilježili smo Svjetski dan jabuke. Svi učenici naše škole nakon nastave otišli su u školsku kuhinju gdje su im podijeljene jabuke i to ne bilo koje, već jabuke iz našega školskog voćnjaka. Na naš voćnjak smo jako ponosni, o njemu brinu naši učenici, a on nas zato nagrađuje ukusnim plodovima.

Inače, jabuke su veoma zdravo voće, bogate su vitaminima i svatko bi trebao stvoriti naviku da pojede barem

jednu jabuku dnevno. Dakle, ako želite da vam dan dobro počne i još bolje završi, ne zaboravite na čudotvornu jabuku!

Ana-Marija Barišić, 7.a

Škola u prirodi

Kao i svakog drugog pospanog jutra, došli smo u školu. Sve je bilo isto osim što je školska torba bila puno lakša. U osam sati svi smo već bili na igralištu. Čim je svećenik stigao, priredba je počela. Veliki zbor otpjevao je pjesmu «Darovi kruha i vina». Zatim

je jedna djevojčica pročitala pjesmicu «Dani kruha». Sada su na redu bili naši ukusni kolači ili pogačice. Župnik ih je blagoslovio. Kad su Veliki i Mali zbor otpjevali «Blagoslovi, Bože, plodove sa njiva», počeo je razlaz. Svaki se razred pridružio svojoj učiteljici ili razrednici. I ja sam se pridružila svojoj razrednici Sanji Knezić koja je već okupljala moj razred. Ovdje počinje priča o školi u prirodi 5.^b. Priredba je završila. Već hodamo ćestom prema spomeniku Matiji Gupcu. Magla je. Smrzavamo se. Promatramo jesen u našem kraju. Skoro sve je još uvijek zeleno. Rana je jesen. Stigli smo. Sada smo pokraj kafića kraj spomenika Matiji Gupcu i Seljačkoj buni. Tu jedemo kuglof i moju pogačicu sa sirom i šunkom. Najeli smo se te sada recitiramo pjesmicu «Jesen» Dobriše Cesarića koju smo čitali dan ranije na satu hrvatskoga jezika. Razrednica nam je dala GPS i kompase da se orijentiramo. Prije nego što smo krenuli, slikali smo se pored Petrice Kerempuha. Putem do Banšćice vidjeli smo dva hidranta, opisali vrijeme na njemačkom jeziku (koje je već bilo lijepo) i slušali pjevanje, bolje rečeno, zavijanje dječaka iz našeg razreda. Na brdu Samci nalazi se pizzerija «Rodi» gdje smo proveli dosta vremena čekajući, a potom i jedući pizzu. Posjetili smo sve što je bilo planirano za ovaj izlet po zagorskim bregima. Dok smo išli kući, svi smo bili umorni od hoda. Iako smo se nahodali, ovo nam je bilo još jedno lijepo iskustvo.

Lucija Jakšić, 5.b

Duh u močvari

Učenici svih nižih i petih razreda naše škole išli su 20.listopada 2007. u kino dvoranu u Oroslavju pogledati hrvatski film za djecu Duh u močvari. Snimljen je prema istoimenom romanu Ante Gardaša. Film mi se jako svidio. Naročito su mi se svidjeli dijelovi u kojima djeca rješavaju zagonetke. Nije mi bio zanimljiv početak, dok su djeca putovala. Najzanimljiviji događaj u filmu bio mi je kad je krivolovac otkrio da su djeca u njegovoj zemunici. Najzanimljiviji likovi su djeca i duh,

rivolovac. Djeca su mi se ponajviše svidjela zbog hrabrosti. Gledanje filma u meni je potaknulo strah i znatiželju. Željela bih još ponekad ići u kino. Poslije smo posjetili oroslavski hipodrom. Bilo nam je lijepo, konji su prekrasni.

Lucija Jakšić 5.b

Dani Ksavera Šandora Gjalskog

Na prijedlog Odbora za proslavu Dana Ksavera Šandora Gjalskog 1984. ustavljena je Mala nagrada Gjalski, tri godine nakon što je u Zaboku dodijeljena prva nagrada Gjalski. Ona će kasnije nositi naziv „velika“, a njezina mlađa pratilja „mala“. Na natječaj se mogu javiti učenici osnovnih škola Krapinsko-zagorske županije s proznim redovima pisanim na standardnom jeziku ili dijalektu. Tako je i učenica naše škole Jadranka Čmaren poslala prozni rad pisan na standardnom jeziku „Kad od jutra loše krene“. Članovi Prosudbenog povjerenstva Barica Gradiški, Nevenka Miškulin, te Željka Horvat-Vukelja, urednica Modre laste, za taj rad dodijelili su našoj učenici drugo mjesto Male nagrade Gjalski. Nagrade osigurava Zabočki ogrank Matice hrvatske, list za mlade Modra lasta (vrijedne knjige), te grad Crikvenica. Jadranka kao i ostali dobitnici svoje su nagrade podigli u OŠ Ksavera Šandora Gjalskog, 27. - 29.4. 2007., a sa svojom mentoricom učiteljicom Vesnom Jakopović posjetila je Crikvenicu, prijateljski grad grada Zaboka.

Nagrađivana učenica, Jadranka Čmarec

Kada si rođena i koji si horoskopski znak, to je pitanje za one koji se bave astrologijom? Rođena sam 4. 4. 1995., a horoskopski znak mi je ovan. Koji ti je najbolji, a koji najgori predmet u školi? Najbolji predmet mi je likovni, a najgori matematika.

Jesi li razmišljala o tome da jednog dana budeš spisateljica? Nisam o tome razmišljala, mislim da imam još vremena. Što te potaknulo da pišeš baš o toj temi? Ništa me nije potaknulo, jednostavno volim pisati smiješne sastavke. Je li ta priča istinita? To je istinita priča o stvarima koje mi se svakodnevno događaju. Kako to da si poslala svoj prozni rad na natjecanje? Učiteljica je predložila, a ja sam samo trebala pristati. Kako si se osjećala na dodjeli nagrada? Na dodjeli nagrada bila sam jako uzbudjena. Moj najteži zadatak bio je pročitati sastavak kojeg sam sama napisala. Jesi li zadovoljna nagradama? Nagrade su bile odlične i mislim da će mi uvelike pomoći oko dalnjeg savladavanja gradiva.

Valentina Zebec 8.b

Dobri naš sv. Nikola

Stigao je i taj 6. prosinca! Kao što dobro znate, toga dana slavi se Nikolinje, a svi Nikole i Nikoline imaju imendan. Naravno, nećemo zaboraviti da se noću događa nešto čudesno. Naime, sv. Nikola svoj dobrotvorni djeci svijeta stavlja darove u prozor, a svoj zločestoj djeci šibe. Kako bi nikolinjski ugođaj bio potpun, naši domišljati učitelji osmisili su malu priredbu za učenike nižih razreda. Zbor je za početak otpjevao pjesmu „Sveti Niko“ nakon čega su se svi malo opustili. Uslijedili su folkloraši te nam pokazali kako je ovaj blagdan izgledao nekada. No, sve to ne bi bilo dovoljno da nema i naših glavnih likova u cijeloj ovoj priči: sv. Nikole i Krampusa! Nikola je mališane počastio lijepim riječima, iako su se oni ipak ponajviše veselili njegovim bombonima. Mada je Krampus dje-

lovao zastrašujuće, razdrahanu i oraspoloženu publiku nije uspio zaplašiti. No, svemu dođe kraj, pa tako i ovoj nikolinjskoj idili. Nakon pjesme malog zbara, pomalo tužni što je sve završilo, ali opet ispunjena i radosna srca, učenici su se razišli tragajući za novim uzbudjenjima.

Helena Smrček, 7.a

Božićna priredba

Kao i svake godine, Božić i kraj polugodišta u našoj školi obilježimo prigodnim programom. I ove godine se priredba održala u velikoj športskoj dvorani. Tog dugo očekivanog 23. prosinca 2006. godine održana su samo 4 školska sata za sve razrede. Nakon toga svi smo se okupili u dvorani. Na licima djece i glumaca vidjelo se uzbudjenje. Pod vodstvom naše knjižničarke program je tekao kao po špagi. Mali i veliki zbor veselo je zapjevao božićnu pjesmu, a vješti prsti naših tamburaša znalački su stvarali glazbu. Usljedio je nastup mlađe dramske grupe. Budući da su mnogi od malih glumaca po prvi put nastupali pred tolikim mnoštvom, osjetilo se uzbudjenje u njihovim nježnim glasićima. I opet nastupa zbor svojom dobro uvježbanom pjesmom. Miješaju se tu duboki i visoki glasovi. No, evo i neizbjježne dramske grupe iz viših razreda. Kad su nas dobro namučili svojim zagonetkama, na pozornicu je pristupio i naš ravnatelj, gospodin Željko Popović. Svima prisutnima obratio se s nekoliko lijepih i toplih riječi zaželjevši im sretne blagdane. Nakon završne pjesme uslijedio je kraj ove lijepе priredbe, a učenici su se uputili sa svojim razrednicima u učionice gdje su im podijeljene knjižice.

Martina Martek, 5.b

Naše srce kuca i za njih

Dana 20. prosinca 2006. završena je naša humanitarna božićna akcija. Dvadesetak učenika naše škole i učitelji predali su prikupljen novac i stvari djeci i dje-

latnicima Specijalne bolnice za kronične bolesti dječje dobi u Bistri. Darovali smo im: voće, slatkiše i novac, ukupne vrijednosti 3 500 kn. No, nemojmo dopustiti da se humanitarne akcije odvijaju samo u vrijeme Božića. Pokušajmo kao pravi prijatelji i vjernici nastaviti tu tradiciju i u nekom drugom dijelu godine.

Valentina Zebec 8.b

Mladi iz Europe

Na Hodočašću povjerenja koje je održano od 28.12.2006. do 1.1.2007. u Zagrebu, okupilo se oko 40000 mladih iz Europe. U Gornjoj Stubici je u obiteljima smješteno 100 mladih iz Australije, Njemačke, Rumunjske, Ukrajine i Poljske. Svi su bili veseli, mladi i pristojni. Moja obitelj primila je u goste dva Austrijanca, Klausu i Rainharda. Klaus je spavao u mojoj sobi, a Rainhard u bratovoj. Bili su veseli, smiješni i dragi. Nakon doručka, oko pola devet vozili bismo ih u crkvu odakle su autobusima išli u Zagreb na Velesajam. Vraćali bi se navečer oko 22 sata. Kada smo ih doveli kući, družili smo se do 1, 2, pa čak i 3 sata ujutro. Sporazumjevali smo se na hrvatskom, njemačkom i engleskom jeziku. Uopće nije bilo problema. Klaus je zapisivao sva imena ljudi koje je upoznao. Bili su oduševljeni našom hranom i ljudima. Zadnjeg dana, 1.1.2007. bili su cijeli dan kod nas. Bilo nam je prekrasno, ali druženje je kratko trajalo. U 5 sati morali su biti kod crkve. Kad su se spremili, roditelji su im za uspomenu poklonili suvenire iz Gornje Stubice (oni su i nama donijeli poklončice kad su došli), a brat i ja smo im isto tako ponešto poklonili. Slikali smo se, a na rastanku smo i zaplakali jer smo jedni drugima prirasli srcu. Kad su otišli, bili smo tužni jer su nas ti ljudi uveseljavali. S druge strane, srca su nam bila puna sreće i ponosa. Postali smo bogatiji, a ja sam bila ponosna što smo učinili dobro djelo. Nakon tjedan dana dobili smo e-mailove od obojice. U njima su nam jako zahvaljivali. Vratili smo im poruku i nestrpljivo čekali odgovor.

Suzana Slivar 5.b

Prvi roditeljski sastanak po HNOS-u

U srijedu, 22. veljače 2007. u 17 sati održao se roditeljski sastanak 6.b razreda. Iako su roditelji očekivali običan sastanak o ponašanju i ocjenama svojih bise-

Školske vijesti

ra, dočekalo ih je iznenađenje. Učiteljica Kata Popović i ravnatelj naše škole Željko Popović ugostili su violinistku Lauru Vadjon i pianista Srđana Filipa Čaldarovića. Ravnatelj je slikovito, pomoću prezentacije, dočarao život W. A. Mozarta, dok su Laura violinom, a Srđan glasovirom uljepšali ugođaj. Poslije tog ugođaja

dnevnog događaja roditelji su s učiteljicom nastavili sastanak i ugodno druženje.

Valentina Zebec, 8.b

Mala matura

U srijedu i četvrtak, 18. i 19. travnja 2007. u svim školama u Republici Hrvatskoj, pa tako i u našoj, Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja po prvi put proveo vanjsko vrednovanje obrazovnih postignuća učenika osmih razreda osnovnih škola iz nastavnih predmeta Hrvatski jezik i Matematika. Iz svake su škole igrom slučaja odabrani učenici koji su sudjelovali u ispitivanju. Ovi ispitni održali su se da bi se utvrdila razina obrazovnih postignuća učenika na završetku osnovne škole, a rezultati će se iskazivati na razini države, pojedinih županija i nekih zajedničkih svojstava škola (veličina i sl.).

Manuela Ruklić, 8.b

Odaberibuduće zanimanje

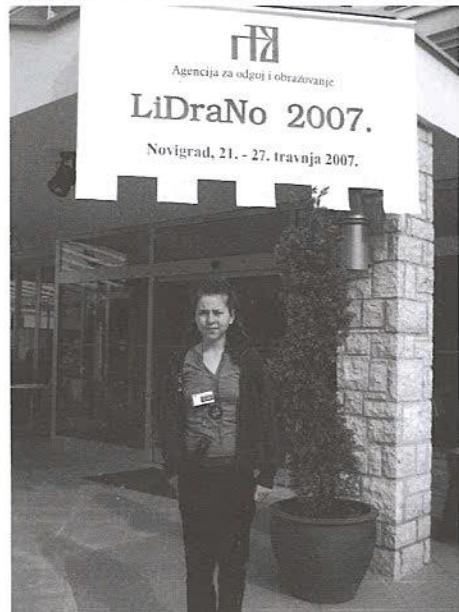
Dana 16.3.2007. u 16 sati održao se skupni sastanak roditelja i učenika osmih razreda. Prisustvovali su obrtnici i novinari. Sastanak su organizirali predstavnici obrtničkih škola Krapinsko-zagorske županije i Zavod za zapošljavanje. Predstavili su način upisa, mogućnosti školovanja i smještaja u domovima. Bilo je jako

zanimljivo i poučno, a nadasve je pomočlo onim učenicima koji se još uvijek nisu odlučili za svoje buduće zanimanje.

Valentina Zebec, 8.b

LIDRANO 2007.

Već nekoliko godina u Hrvatskoj se organizira LIDRANO - smotra literarnih, dramskih i novinarskih radova učenika osnovnih i srednjih škola. Ove godine zapala me čast biti sudionicom državne smotre LIDRANO, održane u Novigradu Istarskom od 21. do 24. travnja gdje sam svojim literarnim radom „Kad od jutra loše krene...“ predstavljala našu školu. Moram priznati, i to jutro 21. travnja, kad sam se ukrcavala u autobus za Novograd, krenulo je s pomalo nervoze i neizvjesnosti jer nisam znala što li me to očekuje u Istri. Napetosti je nestalo čim sam se, zajedno s još preostalih 337 učenika i 168 mentora, smještala u hotel. Naime, ugodan okoliš, soba s pogledom na more i „otkačena“ „cimerica“ jako dobro dođu za opuštanje. Sam LIDRANO odvijao se u prostorima dvaju hotela te u gradskom Domu kulture. Program je bio doista raznovrstan te sam, ovisno o danu, pratila izvedbe

pojedinačnih i skupnih scenskih nastupa te niz različitih radionica i okruglih stolova iz područja literarnih i samostalnih novinarskih radova, školskih listova, radijskih i televizijskih emisija. Posebno me se dojmila književna večer s pjesnikom Enesom Kiševićem jer smo se svi dobro zabavili uživajući u humoru i zanimljivim anegdotama koje smo imali priliku čuti. Organizatori su se zbilja potrudili da sve to skupa ne bude „prezbiljno“ te su nas dvije večeri zaredom

razveseljavali dječjim disco-programom. Lidrano susret neponovljivo je i poučno iskustvo. Upoznala sam mnogo novih prijatelja i prijateljica. Bilo je zabave, ali i ozbiljnosti. Drago mi je što sam bogatija za jedno novo iskustvo koje se teško može opisati riječima. Treba ga doživjeti.

Jadranka Čmarec 5.a

Županijska smotra zborova

U subotu, 31. ožujka naša je škola bila domaćin županijske smotre zborova. Na smotri je nastupilo sedam zborova i to iz Velikog Trgovišća, Mača, Zaboka, Orljavca, Zlatara, Mihovljana i iz naše škole. Ujutro su pjevače dočekali domaćini, učenici i učenice naše škole, koji su im pokazali gdje se nalaze njihove učionice za upjevavanje i koji su ih vodili do Crkve sv. Jurja gdje se održala smotra. Nakon hvale vrijednog nastupa, svi su zborovi otišli na ručak u školsku kuhinju. Poslije ručka bilo je vrijeme zabave i uživanje. Tada su domaćini poveli zborove u razgledavanje i na osvježavajući sladoled. Smotra je završila oko 14 sati.

Manuela Ruklić 8.b

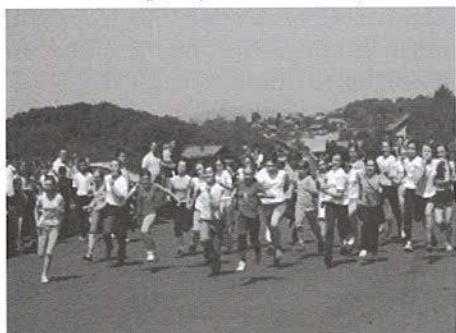
JURJEVO

Proslavu Jurjeva, Dana naše općine i župe tradicionalno su započeli likovni umjetnici. U petak 20. travnja u 20 h otvorila se Jurjevska izložba članova Likovne radionice Lipa u „Birtiji pod Lipom“. U subotu je u 10 h u OŠ Matije Gupca počeo 12. Turnir šahovskih neda Hrvatske. U nedjelju, 22. travnja u 12 sati je

školske vijesti

kod Gupčeve lipe bio start 12 polūmara-
tona "Cro cup Jurjevo 2007." s ciljem kod

Spomenika Matiji Gupcu. Za vrijeme polumaratona održao se dječji kros učenika osnovnih škola. U 18 h, nakon mise, u crkvi Sv. Jurja održan je 16. Jurjevski koncert na kojem je nastupio Društveni orkestar Hrvatskog glazbenog zavoda. Zatim se proslava preselila kod Sportskog centra gdje je od 19.30 počeo kulturno-umjetnički program "Jurjevski krijesi". U ponedjeljak 23. travnja, na samo Jurjevo, u predvorju naše škole od 19 h počela je "Večer tamburaške glazbe" gdje su nastupili: pjevački zbor nižeg uzrasta, tamburaška i folklorna grupa škole, ŽVG Jurjevke, Tamburaški orkestar KUD-a Matića Gubec i drugi. Tako je proslavljen još jedno Jurjevo u Gornjoj Stubici.

Manuela Ruklić 8.b

Dan u Varaždinu

Učenici nižih razreda ove godine 27. travnja po prvi su puta posjetili Hrvatsko narodno kazalište u Varaždinu. Putovali su vlakom, specijalnom kompozicijom samo za njih. Putovanje je bilo ugodno, veselo uz glazbu i karaoke show. Može se reći da su sat Glazbenog poštano odradili. Po dolasku u Varaždin razgledali su Gradski muzej smješten

u poznatom varaždinskom Starom gradu. Nakon što je završio sat Prirode i društva, krenuli su u šetnju starim centrom Varaždina. Taj puta sat Tjelesne kulture nije bio naporan, jer je šetnja bila lagana. Potom su se uputili u kazalište. Gledali su operu za djecu Ivica i Marica. Gradivo medijske kulture iz predmeta Hrvatski jezik ponovili su u živo. Vrijeme je brzo prošlo i puni dojmova krenuli su kući. Ne bi bilo loše češće ići na nastavu izvan škole, zar ne?

Valentina Zebec, 8.b

Likovnjaci u akciji U natječaju u projektu „Za svijet dosto-

jan djeteta“ koje su organizirale Knjižnice grada Zagreba i HRVATSKI CENTAR ZA DJEČJU KNJIGU uključila se naša škola. Učenici 3. a kolažem su izrazili svoju zamišljenu Pipi Dugu Čarapu, a veliku lutku od kaširanog papira izradili su Antonio Brlek, Sandra Djermanović i Marko Makar. Učenici su iz Područne škole Sveti Matej, mentorica im je učiteljica Armina Rod. Njihova je skulptura izabrana u najuži izbor i putuje na poznati Festival djeteta u Šibenik gdje će se odabratи najbolji rad.

Manuela Ruklić, 8.b

Papir nije smeće

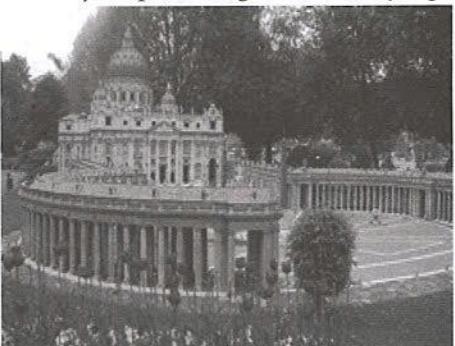
U županijskoj akciji prikupljanja papira naša je škola sakupila 3 280 kg papira. Za nagradu će učenici koji su se najviše potrudili ići na izlet u Belišće u tvornicu papira koji će organizirati naša škola. Ta količina prikupljenog papira smjestila nas je u sredinu ljestvice zagorskih škola koje su u akciji sudjelovale. Hvala svima koji su se odazvali. Nadamo se da ćete i dalje odvajati papir od ostalog smeća i tako zadržati ekološku svijest koju ste ovom akcijom pokazali.

Valentina Zebec, 8.b

Posjetili smo Mini- mundus i Bleiburg

Petog svibnja 2007. učenici naše škole posjetili su Republiku Austriju. Bili su u Klagenfurtu i Bleiburgu. Minimundus je park za slobodno vrijeme na Vrbskom jezeru u gradu Klagenfurtu (Celovcu) u Austriji. Na površini od 26.000 m² u parku možemo vidjeti 170 minijaturnih modela poznatih građevina u omjeru 1:25. Tu ima mnogo crkvi, palača, dvoraca, tornjeva, poznatih građevina iz cijelog

svijeta. Svi modeli su umanjeni ali vjerni originalu. Stalno pristižu novi modeli, a stari se zamjenjuju novima. Od njegovoga otvaranja godine 1958. više od 15 milijuna ljudi posjetilo je park. Posjetitelji uživaju i u njegovanom krajoliku parka te u posebnim nasadima i cvjetnim ukrasima. U Minimundusu mogu posjetitelji saznati o različitim stilovima gradnje, o stranim kulturama i samim državama, i to kroz 3D-šetnje kroz unutrašnjost modela s originalnim zvučnim dokumentima ili također s glazbom u pozadini, tipičnom za određenu državu. Prihod odlazi na račun organizacije za pomoć djeci Spasite dijete koja je vlasnik parka. Na taj način Minimundus pomaže velikom broju zapostavljene djece, mlađih i obitelji u zemlji i inozemstvu.

Bleiburg je grad u Austriji. U njegovoj blizini predala se 15. svibnja 1945. glavnina Hrvatskih oružanih snaga, vojske Nezavisne države Hrvatske (95.000 vojnika i časnika), praćena brojnim civilnim izbjeglicama. Bleiburg je postao simbol i metafora svih hrvatskih stradanja od komunističkih pobednika 1945. godine, iako je samo manji dio vojnika i civila ubijen na samoj Bleiburškoj poljani i u okolici.

Mateja Sviben, 8.a

Posjet Tehničkom muzeju

U petak, 15. prosinca, učenici šestih,

sedmih i osmih razreda uputili su se u Zagreb kako bi bolje upoznali Tehnički muzej i planetarij, a poslije obilaska Tehničkog muzeja slijedila je razonoda za sve nas, predstava „Kraljević i prosjak“. Kad smo stigli u Tehnički muzej, podijelili smo se u nekoliko grupica. Moja grupa je najprije vidjela kako nastaje vatra, pa tako da bi bilo vatre treba biti i kisika. To je jedan od osnovnih zakona kemije. Naš vodič nam je isto tako kazao nešto što i mi sami znamo, a to je: tamo gdje ima vatre ima i dima. Naučili smo i kako upravljati uređajem za gašenje vatre. Nakon vatrogasne obuke saznali smo na koje sve načine dobivamo energiju, pa tako energiju dobivamo pomoću Sunca, valova, vjetra i vode. A sad je slijedio, vjerujem, mnogima najzanimljiviji dio, rudnik. Rudnik je smješten u podzemlju Tehničkog muzeja. Tu su bile niske prostorijice, pa smo se saginjali. I, stvarno, kad smo ušli unutra činilo nam se kao da smo ušli u pravi pravcati rudnik, a mnogi su se odmah sjetili i TV emisije „Hugo“. Čak su se na nekim područjima čuli i zvuci koji su nam bolje približili rudnik i djelatnosti koje se obavljaju u njemu. Kad smo se vratili iz rudnika pošli smo razgledati prijevozna sredstva. Taj dio bio je najprivlačniji muškom dijelu razreda jer su tu vidjeli stare automobile, stare zrakoplove i naravno, makete brodova. Mnogi su se nadali da će vidjeti poznati brod Titanic, no želja im se, nažalost, nije ispunila. Nakon oduševljenja vozilima, malo smo se popeli, ne na brege, nego na drugi kat Tehničkog muzeja. Tu smo ušli u planetarij. Nakon što smo se svi ugodno smjestili u prostoriji polukružnog stropa, lagano je nastajala tama, a zvijezde su se

počele pojavljivati na stropu. Kako bi se prostorija jače mračila, pojavljivao bi se veći broj zvijezda koje bi bivale sve jačeg sjaja. Tako smo pratili stanje neba od

sumraka do zore. To je bila naša posljednja postaja u Tehničkom muzeju gdje smo unaprijedili svoje znanje mnogim novim stvarima koje su nam bile vizualno, a neke i auditivno prikazane. Ako još niste, posjetite Tehnički muzej, uživajte u njemu i štošta novog saznajte, kao što smo i mi!

Manuela Ruklić 8.b

Posjet kazalištu

U kazalištu „Merlin“ vidjeli smo predstavu „Kraljević i prosjak“. Iznenadilo nas je što su u predstavi

igrala samo dva glumca. Na kraju smo se složili da je pravo glumačko umijeće tumačiti više likova u istoj predstavi. Taj dan zbilja je prebrzo završio, a sigurno će nam još dugo ostati u pamćenju.

Mirela Mucak, 7.a

Izložba „Knjižno blago Hrvatskoga zagorja“

Kolika je važnost knjižnica i onog što sve sadrže doznali smo dana 02. veljače 2007. godine. Točnije, u dvoru Stubički Golubovec u Donjoj Stubici održana je izložba starih i vrijednih knjiga koje se inače čuvaju u zagorskim knjižnicama. Učenici 8.a razreda zajedno s učiteljicama hrvatskoga jezika te školskom knjižničarkom prisustvovali su maloj prezentaciji o najstarijim knjigama - inkunabulama, koje se zbog svoje vrijednosti čuvaju u željeznim ormariima u samostanima u Klanjcu i Krapini. Unatoč hladnoći u prostorijama društva Kajkaviana svi smo uživali promatraljući te stare knjige. Na jednom mjestu tu su se našle mnoge značajne knjige, a najstarija od njih potječe iz 1506. godine. Odmah iza nje po starosti je knjiga iz 1516. godine. Imali smo priliku vidjeti mnoge priručnike dopremljene za ovu izložbu iz drugih knjižnica i samostana. O nekim od njih već smo slušali i u školi na satovima hrvatskoga jezika, a sada smo imali jedinstvenu priliku vidjeti kako izgledaju u stvarnosti. U školu smo se vratili puni novih znanja. Bili smo zadovoljni, a ja se nadam da ću imati priliku prisustvovati još mnogim sličnim zanimljivim zbivanjima.

Martina Martek, 5.b

Dobri ljudi

Humanitarna organizacija ADRA već niz godina daruje učenike naše škole božićnim pokonima. Ove godine poklo-

ne su dobili svi učenici nižih razreda i područnih škola. Poklone za našu djecu

pripremaju djeca i roditelji iz europskih zemalja koji znaju da je darivati najveća radost. Gospodina i gospodu Šubert, koji organiziraju taj veseli događaj, kod nas uvijek veselo primimo i ovim im putem još jednom najiskrenije zahvaljujemo.

Manuela Ruklić 8.b

gosti u školi

Radionice i gosti

U našim područnim školama održale su

se ove godine dvije kreativne radionice.

U PŠ Sveti M a t e j gostovali su lutkari Siniša Miletić i Julliette Delescluse. Osim što su učenici mogli sami oživjeti uistinu prekrasne profesio-

nalne lutke, naučili su i nekoliko fraza na francuskom jeziku. U PŠ Dobri Zdenici gостovalа је гостаđа Reiko Omura-Elezović i učenike upoznala s dalekim Japanom. Osim što su saznali puno zanimljivosti iz bogate kulturne tradicije te zemlje, vježbali su pisati njihovim posebnim kaligrafskim pismom.

Valentina Zebec, 8.b

da. Na kraju smo mogli postavljati pitanja.
Koja Vam je najdraža knjiga koju ste napisali i zašto?

Upoznali smo Maju Branko-Livaković

Dana 19. listopada 2006. godine našu je školu posjetila spisateljica Maja Branko-Livaković. Autorica je nekoliko dječjih romana, od kojih su poznatiji „Finka Fi“, „Maturalac“ te „Ljubavni slučaj mačka Joje“. Susret je održan u maloj dvorani, a prisustvovali su mu učenici petih i osmih razreda.

susreta književni postavljati pitanja.

Sve su mi moje knjige jednako drage i ne bih mogla izdvojiti niti jednu posebno. *Jeste li u školi lijepo pisali sastavke i koliko ste imali iz hrvatskog jezika?*

Voljela sam pisati sastavke u školi i imala sam peticu iz hrvatskoga, ali matematika mi zato nikako nije išla. Iz nje sam imala dvojku. *Je li teško napisati i objaviti vlastitu knjigu?*

Da, to je dosta teško. *Koliko Vam je vremena potrebno za pisanje knjige?*

To je vrlo teško pitanje. Sve ovisi o tome kakva je knjiga. U pisanju nema strogih pravila i norme.

Zašto ste u knjizi „Finka Fi“ odlučili pisati o prijeljcima?

Budući da sam ja odrasla uz more, ovu temu mi je veoma bliska te je sasvim logično da sam pisala o nečemu što ima veze s morem. *Pripremate li možda već neku novu knjigu?*

Pripremam, ali zasad neka to još ostane tajna.

Bilo je lijepo, zanimljivo i poučno. Naročito me se dojmilo kad je spisateljica čitala pojedine odlomke iz svojih knjiga te nam tumačila njihove skrivene poruke. Shvatila sam važnost svega oko nas, čak i neuglednih priljepaka. Sitnice čine ovaj svijet zanimljivim i treba im se radovati. Voljela bih doživjeti još mnogo ovakvih književnih susreta.

Suzana Slivar, 5.b

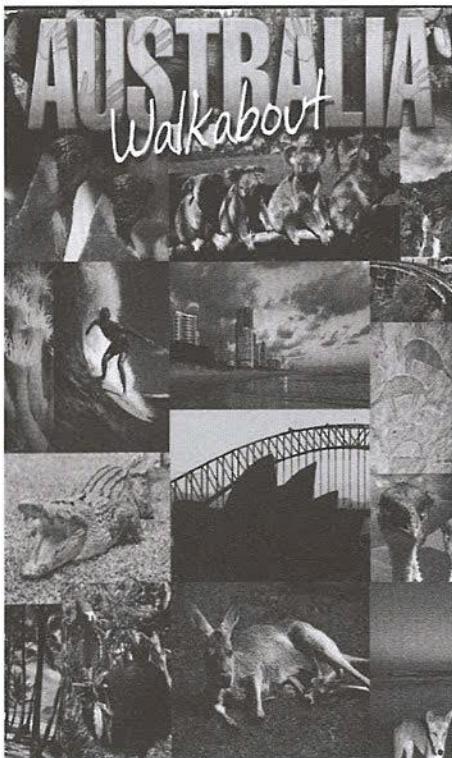
Imam dvije domovine

Dana 29. rujna 2006. našu školu posjetio je gospodin Ivan Kondres iz Australije. Osmi b i osmi c razred imali su i prilike razgovarati i susresti se s gospodinom Kondresom koji je rođen u Humu Stubičkom. U Zagrebu je završio industrijsku školu. Kao i svi mladi ljudi tako je i on htio doživjeti neku avanturu, pa je tako sa svojim najboljim prijateljem Ivanom Ciglenečkim poželio ilegalno prijeći granicu. On je uspio, no njegova su prijatelja uhvatili na granici. U Italiji je dobio politički azil, pa je s 19 godina krenuo u Australiju. Proputovao je sve oko Australije, čak je kopao i tražio zlato koje nije pronašao. Radio je u gradu Melbourneu gdje je upoznao i svoju suprugu. U Australiji ima kćer i sina. Uvijek ga je srce vuklo u Hrvatsku. 1989. doživio je nekoliko infarkta, pao je u depresiju i došao u Hrvatsku umrijeti. Platio je mnogo operacija jer je shvatio da mu novac nije važniji od života. Zdravstveno stanje mu se polako poboljšalo, pa se odlučio opet vratiti u Australiju, u Melbourne, gdje vodi Cro radio, s prijateljem, koji se emitira u 10 h. Igrao je i u Croatia Melbournu, nogometnom klubu, koji je čak 3 puta bio prvak Australije. Njegova najdraža pjesma je „Imam dvije domovine“ jer on uistinu ima dvije domovine, Hrvatsku i Australiju. Gospodin Kondres kaže da su u Australiji pravila jako stroga što se tiče zagadivanja okoliša, ništa se ne smije paliti. U Australiji je puno bolje stanje što se tiče zdravstva, život je puno bolje organiziran. U Australiji ima oko 150 nacija između kojih uopće nema mržnje. Grad Melbourne u kojem gospodin Kondres živi je prije 3 godine u an-

gosti u školi

ti o najboljem gradu za živjeti zauzeo prvo mjesto. U Melbourneu se penziona-

ri sastaju svakog četvrtka. Gospodin Ivan Kondres kaže da su Australski starosjedoci jako lijena rasa, čak se ni ne brinu za svoje kolibe, dobivaju pomoć od države. U Australiji se može naći i jesti hrana cijelog svijeta, od svake nacije. Naš gost u srcu nosi i Australiju i Hrvatsku, a u životu želi biti sretan, zadovoljan, novac mu nije važan i želio bi se jednoga dana trajno vratiti ovamo. Na kraju našega susreta s gospodinom Ivanom Kondresom slušali smo njegovu najdražu pjesmu „Imam dvije domovine“ koju možete čuti na internet stranici www.Croradio.net.

Manuela Ruklić 8.b

Knjige su veliko bogatstvo

Dana 27. veljače 2007. našu je školu

posjetila književnica Sanja Polak. Zanimljivo je da osim što se bavi književnim radom ima i drugih zanimanja. Uz to je i učiteljica te urednica dječjeg časopisa „Prvi izbor“ te mnogih udžbenika matematike i hrvatskog jezika za niže razrede.

Književnica nam je otkrila da u djetinj-

stvu nije voljela pisati ni sastavke ni ikakve pismene rade, a spisateljicom je postala sasvim slučajno, zbog svog prijatelja. Počela je pisati s 30 godina, a do sada je napisala ukupno 12 knjiga, računajući i školske udžbenike. Značajnija djela su joj „Prvi dnevnik Pauline P.“ i „Drugi dnevnik Pauline P.“. Namjerava napisati još mnogo knjiga jer voli pisati, a mnoge teme još su ostale netaknute. Saznali smo da je teško napisati, ali još i teže izdati knjigu. Kad je izdala svoju prvu knjigu i kad se ona konačno našla u izlogu knjižare, bila je toliko sretna te je prodavači-

1940. godine u Novoj Gradiškoj. Radio je kao urednik u Studentskom listu, kao novinar i kolumnist lista „Danas“ te je bio tajnikom Društva hrvatskih književnika. Dobitnik je brojnih književnih nagrada i priznanja, a s njegovim najpoznatijim djelom „Pauna“ susretali smo se i u nastavi književnosti. Na samom početku susreta književnik nam je poručio da čitanjem učimo i obogaćujemo svoj rječnik, ali i duh. Saznali smo i da je vrlo zaljubljive naravi, a najviše je zaljubljen u igru i prirodu. Do sada je napisao 30-

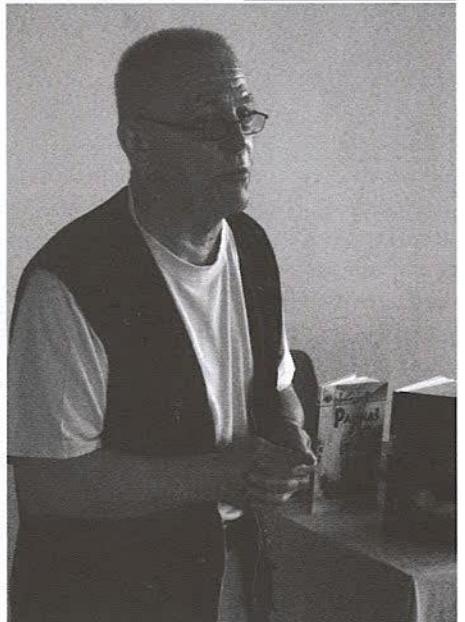
knjiga za djecu i mlade i tu ne misli stati. Pisati je počeo već s osam godina, a tematika mu je vrlo široka. Prva nagrađena knjiga ima naziv „Pjesku već oplakanome“. Među publikom bilo je i znatiželjnika koji su se naročito zanimali za priču „Pauna“. Pisac nam je otkrio da su svi događaji iz

priče istiniti. To je autobiografska priča, a ujedno i njemu najdraža. U slobodno vrijeme pisac se voli odmarati na Kupi gdje ima malu kućicu s mnoštvom voćaka. Tito Bilopavlović iznenadio nas je svojom razigranošću, duhovitošću koja je prštala iz njegovih stihova te željom da se druži s djecom. Ovaj susret, osim što je bio poučan, bio je i veoma zabavan. Mislim da se svima doista svidio.

Martina Martek 5.b

Čitanjem obogaćujemo svoj rječnik, ali i duh

Kada je školsko zvono 21. svibnja 2007. godine najavilo početak trećeg školskog sata, bili smo vrlo uzbudjeni i nestrpljivi upoznati poznatog književnika Tita Bilopavlovića, rođenog

gosti u školi

Đak veseljak i prometni znak

Biti đak vrlo je veselo, ali biti đak upome tu... Eh, tu se već treba snaći. Pogotovo ako zapneš u nekoj prometnoj gužvi! U našoj školi je povodom Dana djece

u prometu 7. ožujka 2007. godine za učenike nižih razreda održana predstava „Đak veseljak i prometni znak“. Događaj se zbivao u maloj dvorani. Učenici su sa zanimanjem promatrali i slušali glumce koji su im pjesmom i plesom nastojali približiti prometne znakove. Na kraju su glumci zaje-

dno s djecom otpjevali jednu pjesmu. Nakon 45 minuta dobre zabave, predstava je završila. Drago mi je što je održana predstava o prometnim znakovima. Na zanimljiv i poučan način pokazala nam je kako se ponašati na putu od kuće do škole,

koje sve opasnosti vrebaju na nas. Pri-

mjerice, podsjetili smo se kako prijeći prugu, oprezno hodati zebrom, uvek pogledati semafor... Nadam se da ćemo se ovih zgodnih pouka pridržavati te sigurnim korakom veselo stizati do cilja.

Mateja Zebić, 7.a

Droga

U petak, 27. travnja 2007 godine u velikoj školskoj dvorani izvedena je poučna predstava *Droga* za učenike 7. i 8. razreda. Glumci Olga Pakalović i Jerko Marčić nizući situacije, pokazujući posljedice djelovanja droge, te djeleći iskustva upoznali su učenike s problemima i rizicima uzimanja droge. Glumci su sve prisutne uspjeli nasmijati do suza i odvarti-

ti ih od uzimanja droge za cijeli život.

Manuela Ruklić 8.b

smo sami isprobali svoju kreativnost i maštovitost. Bilo je i jako dobrih radova.

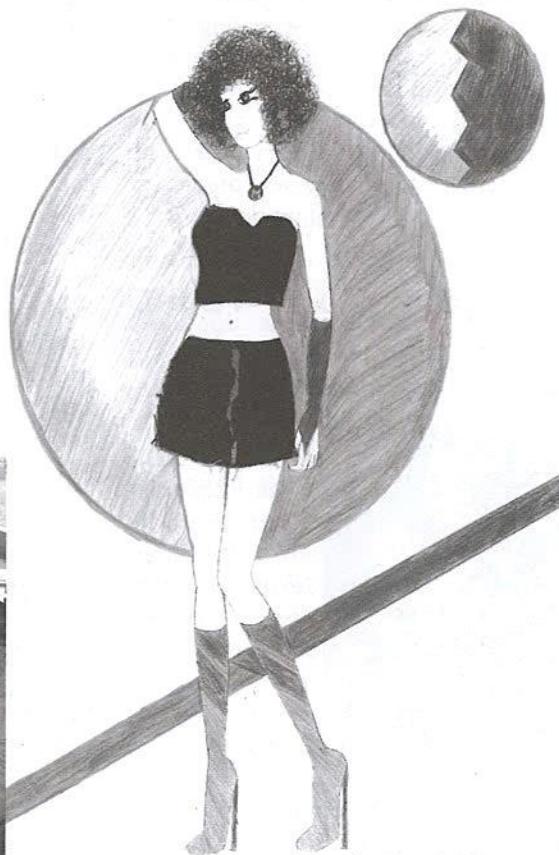
Manuela Ruklić 8.b

Moda u Gornjoj Stubici

U četvrtak, 5. listopada 2006. našu školu posjetilo je nekoliko učenika 4. d razreda Strukovnog i umjetničkog sveučilišta Zabok zajedno s svojom profesoricom Šteficom Zajec-Stanić. Prezentaciju gostiju gledalo je dvadesetak učenika 8. razreda koji su zainteresirani za zanimanje dizajnera odjeće. Gosti su nas upoznali s muškom i ženskom modom 20. stoljeća, pa tako muškarci nose ležerniju odjeću, trenirke, tenisice..., a žene nose kostime i uglavnom kratku kosu. Spomenuli su i što je potrebno za upis na to učilište, pa tako da biste se upisali za

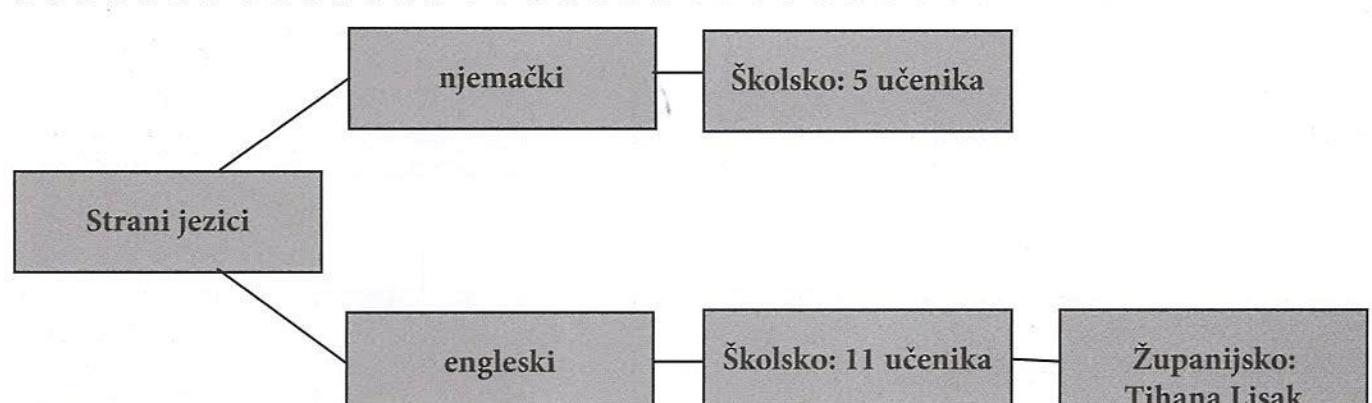
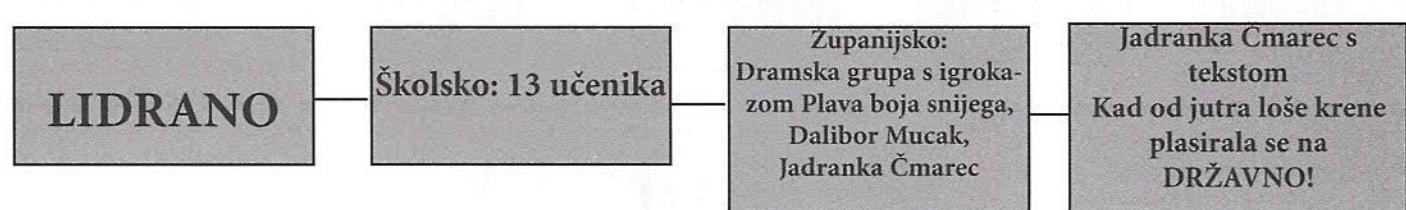
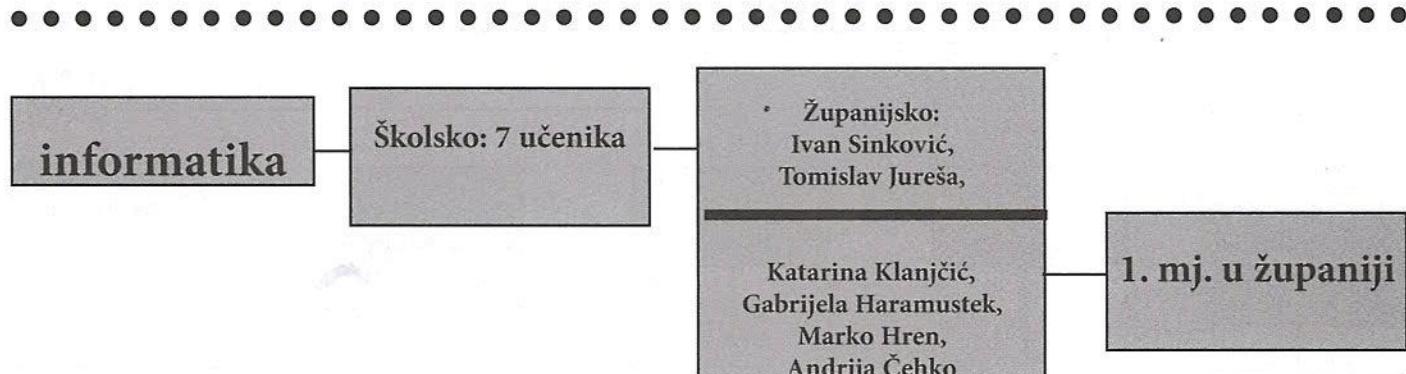
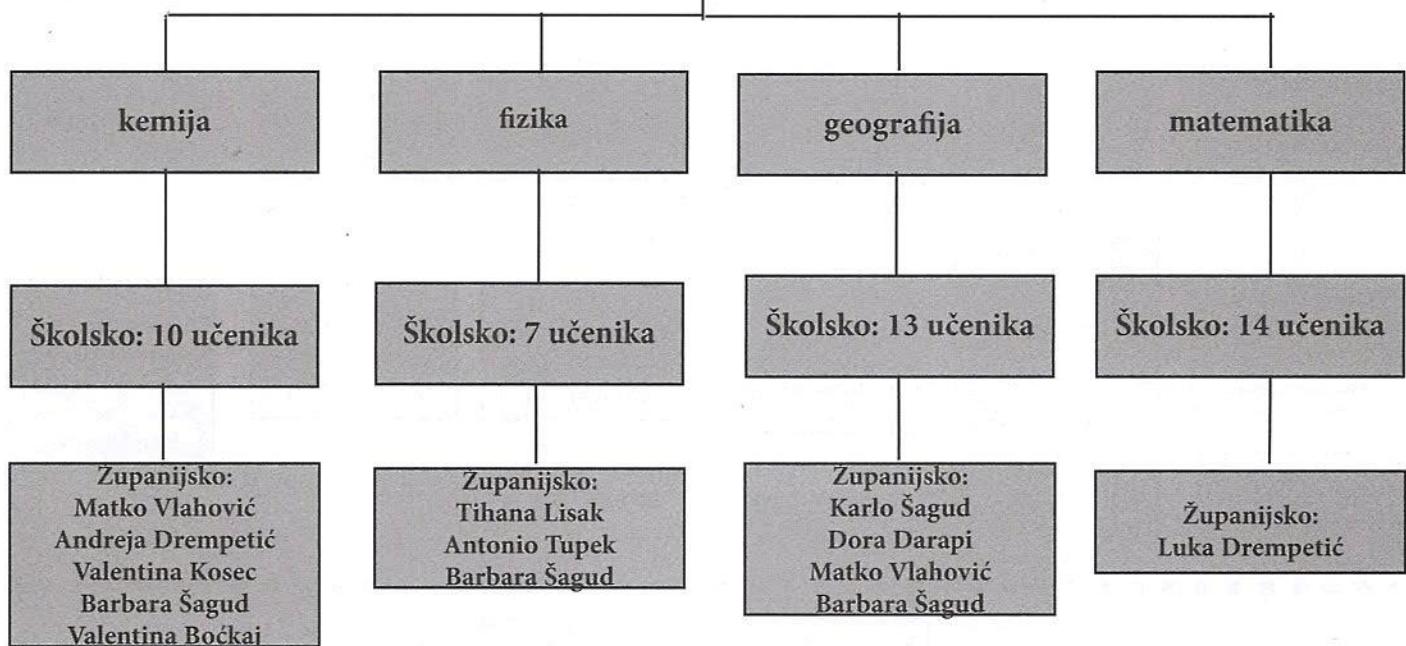
dizajnera odjeće buduje se opći uspjeh VII. i VIII. Razreda te ocjene iz predmeta: hrvatski jezik, kemija i likovna kultura (najmanje 30 bodova). Pri upisu svi učenici prolaze likovnu provjeru: crtanje i slikanje. Gosti su posebno pohvalili Ivanu Anušić, bivšu učenicu naše škole, koja je izvrsna dizajnerica odjeće. Nakon što su predstavili Strukovno i umjetničko učilište Zabok, naši gosti podijelili su nam nacrtane modele na kojima

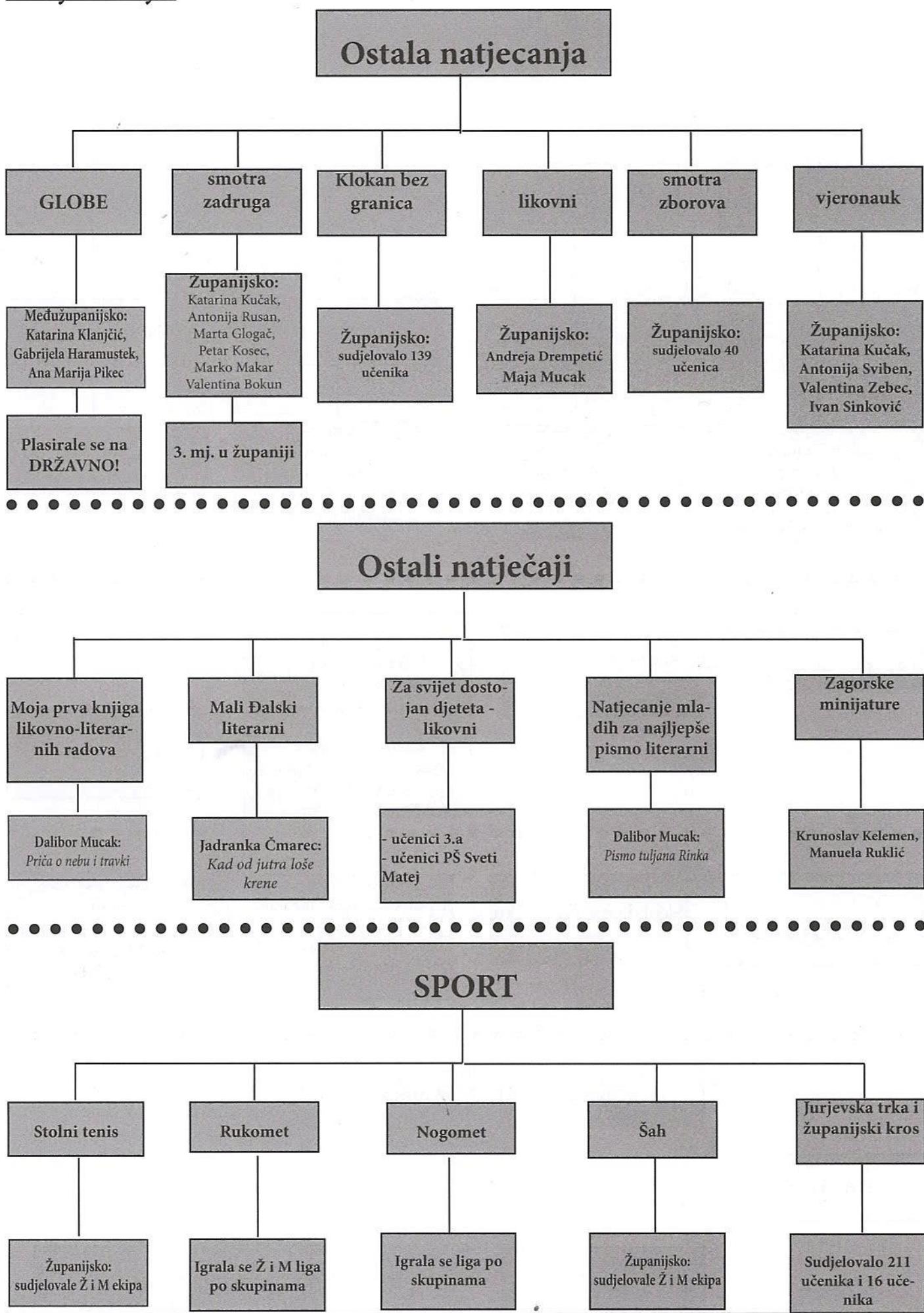
kreacija Mateje Sviben, 8.a

Znanost mladima

natjecanja

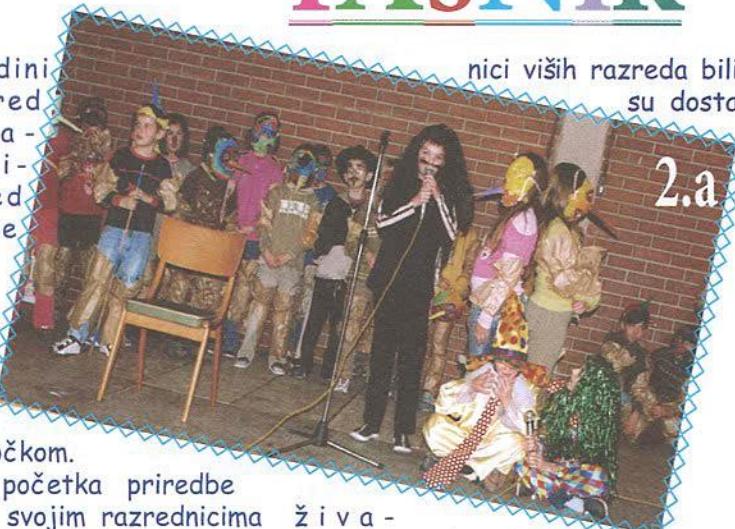

pojedini
razred
una -
pri-
jed
se

1.b

nici viših razreda bili
su dosta

2.a

pri-
premao za
taj dan te
se predsta-
vio svojom točkom.

Prije samog početka priredbe
razredi su sa svojim razrednicima

ž i v a -
hni. Totalno su s e
opustili i dali mašti na volju.
Svi su razredi bili odlični i lijepo su

dva školska sata uvježba-
vali svoju točku, ali su se
i istovremeno dobro zama-
skirali i

„zace-
men-
tirali“
kozme-
tikom
i boja-
m a .
Usli-
jedio

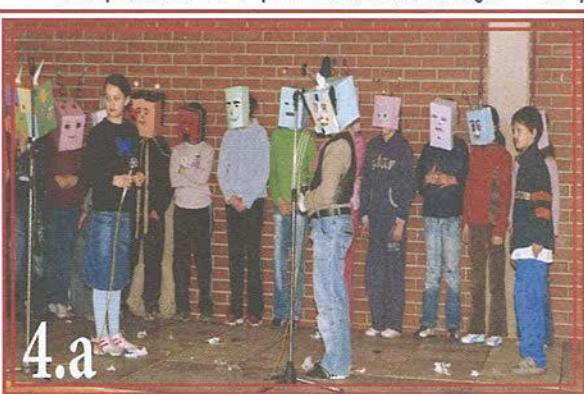
je odlazak u dvo-
ranu i uzbudeno
čekanje trenu-
tka kada će stati
na pozornicu i pokazati što znaju.

2.b

se predstavili. Kao šećer na kraju,
uslijedio je ples pod maska-
ma, (iako smo znali s kim ple-
šemo!). Istovremeno smo mogli
i glasovati za najbolju grupu
predstavljenu u programu.
Pobjednici ovog glasovanja bili
su 4.b i 8.a razred. Mogle su se
čuti i izjave poput: "Nije fer!"
Sve u svemu, mislim da je ovo
jedan lijep način obilježavanja
Fašnika. Pokazali smo da može-
mo biti kreativni i originalni, a
uz sve to još se i dobro zabaviti.

Martina Martek, 5.b

4.a

Najprije su nastupili učeni-
ci nižih
razre-
d a .
Budu-
ći da još
nemaju
iskustva,
osjećalo
se uzbude-
nje u malim
glasićima.
Za razliku
od njih, uče-

Najluđi Fašnik do sad

Koji je

PRO

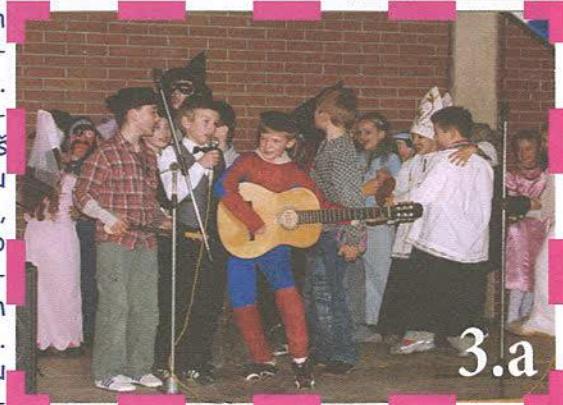

najluđi dan u godini? Već i
vrapci na grani znaju da je to Fašnik!
To je dan kad se gotovo svi maski-
raju i ne možete ih prepoznati.
Svakom djetetu san je da bar-
na trenutak bude netko drugi.
Lik iz bajke ili horora, prin-
ceza ili možda vještice...Uglavnom,
svi su tu da se ludo
provedu na priredbi pod maskama.
I u našoj je školi 20. veljače odr-
žana fašnička priredba. U velikoj
športskoj dvorani predstavili su
se svi razredi, svaki na svoj način.
Bilo je tu Indijanaca, svatova,
kvizo- va, krštenja,
kloša- ra,
roke- r a ,
zdra- v e

4.b

hrane ,
svermiraca, vitezova,
navijača, kaktusa...Naime, svaki

3.a

fAŠNiK

Na dan Fašnika u našoj školi je organizirano natjecanje za naj-masku. Na pozornici su dolazili klauni, vile, kauboji, likovi iz bajke, rokeri i drugi čudni likovi. Grupa učenika prikazala je seosku svadbu. Bili su tu i navijači Hrvatske... Nakon predstavljanja maske su plesale, smijale se, ludovale. Nakon veselja maske su krenule od kuće do kuće. Kad uđemo u kuće, zaželimo im veliku repu. Kad sve obidemo, kući se vraćamo s punom košaricom jaja, slatkiša i nešto novaca. Volim maškare jer mi je to zabavno.

Karlo Drempetić, 3.b

5.a

6.b

5.b

5.c

6.a

6.c

Što je Fašnik?

Ludi dan veselja i sveopće otkačenosti - eto, to je Fašnik! Taj dan najčešće pada u mjesecu veljači i uvi-jek u uto-rak. Ljudi se maskiraju, zabavljaju, luduju i plešu te neumje-reno uživaju u hrani i piću. Fašnički utorak predstavlja posebnu avanturu. Cilj je da se ljudi dobro zabave, ali i ismijaju te iskritiziraju mnoge negativnosti u društvu. Stoga se pali, potapaju ili na koji drugi način uništava lutka koja simbolizira sve zlo koje se dogodilo u proteklim godinama. Na Fašnik se već tradicionalno uživa u jelu, ponajviše u masnemu mesu i slasticama. Simbol Fašnika su krafne. One su toga dana nezaobilazna poslastica svakog kućanstva. Tom ludom danu naročito se vesele djeca. Mnoga od njih maskirana obilaze kuće te tako zarade i lijep džeparac. Fašnička poruka bi bila: Maskirajte se i barem na nekoliko sati zaboravite svakodnevne brige te budite netko drugi! Godina dana brzo prođe i zato već sad počnite razmišljati o sljedećem Fašniku! Dobra priprema nikad nije naodmet!

Mirela Mucak, 7.a

7.a

8.b

7.b

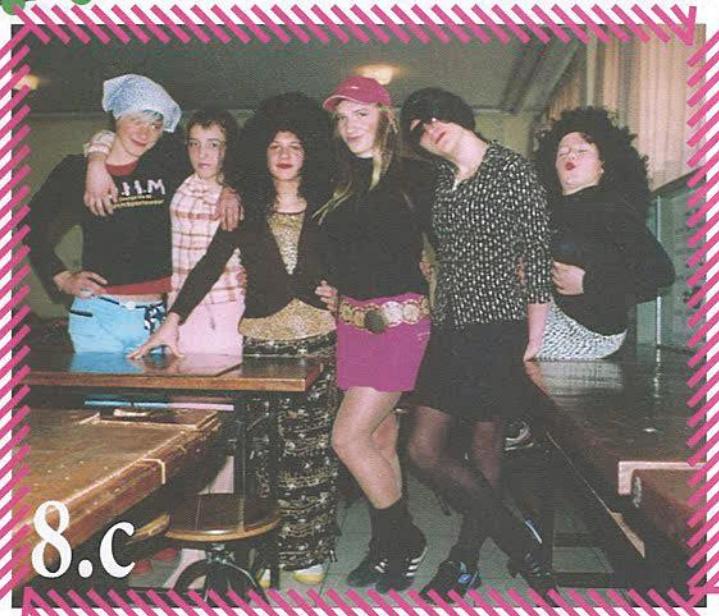
gOsTi

8.a

7.c

8.c

FAŠNIK

Gostovanje škole

Darovali smo im kajkavske trenutke

Uranim jutarnjim satima vesela zagorska ekipa skupila se na Trgu sv. Jurja. Svi pospani, ali spremni za veliko putovanje, krenuli su na put prema Lipovljanim. Skupina tamburaša, učenici 7.a razreda i folklorna grupa zajedno s učiteljima Boženom Lacković, Vesnom Jakopović, Marinom Pakelj te ravnateljem Željkom Popovićem odlučili su razveseliti slavonsko društvo. Povodom dana škole 16.03.2007. u školi u Lipovljanim održana je utakmica. U njoj su sudjelovali Gornjostubičanci i Lipovljanci. Nakon sramotnog rezultata za nas, krenuli smo u razgledavanje škole. Njihova škola smještena je na lijepom položaju, punom zelenila. Ona ima veću dvoranu od naše i to mi se sviđa. Škola ima puno lijepih učionica ukrašenih učeničkim rado-

vima. Svaka učionica ima svoj kabinet. Imaju puno veću knjižnicu od naše, ali ne i tako dobru knjižničarku! U knjižnici se isto tako nalaze brojni učenički radovi. Hodnici

razne glazbe i plesa. Svi su dobro odglumili što su trebali. No mi smo imali najviše treme, ali smo bili najbolji. Poslije nas su bile još dvije točke, a onda smo svi otišli u školu na ručak. Kada smo se našli, išli smo na sladoled i u šetnju. Zatim su dečki igrali košarku, a mi cure smo navijale. U dobrom društvu vrijeme tako brzo prolazi. Došlo je vrijeme odlaska. Ukrcaли smo se u autobus i tužnih lica krenuli prema kući. No atmosfera se brzo popravila. Putem do kuće panoramskom vožnjom autobusom razgledali smo Daruvar i Pakrac. Posjetili smo i lječilište Lipik, te kušali sladoled slastičarne "Zagorec" u Bjelovaru. Ovo putovanje bilo je lijepo. Svi smo se lijepo proveli. Ste-

su puni svijeća, ali njihovi zidovi nisu tako lijepi kao u našoj školi. Sada je već došlo vrijeme da se pripremimo za predstavu. Priredba je organizirana u njihovom Domu kulture. Bilo je tu pjevačkih zborova, navijača,

kli smo nova znanja i upoznali nove ljude, prijatelje i gradove. Po mom mišljenju, trebalo bi biti još takvih putovanja jer to veseli djecu.

Martina Martek, 5.b

Nastup domaćina

GLOBE vijesti

Ove godine u GLOBE grupu primili smo

GLOBE podmlauak

nove članove. Oni uče osnovna atmosferska mjerjenja, ništa previše za početak. Dana 09.03.2007. posjetili smo II. OŠ Čakovec. Nekoliko učenika nije moglo

debljinu. Razgledavali smo njihovu školu i grad. Slikali smo se ispred crkve i škole. Bilo nam je super. Kući smo se vratili oko 21⁰⁰ sat. Kao i prošlih godina i ove godine sudjelovali smo na regionalnom natjecanju. Ove godine u timu su bile Gabrijela Haramustek, Ana Marija Pikec i Katarina Klanjčić. Natjecanje

je održano 22.03.2007. g. u Čakovcu. Autom smo krenuli oko 07⁰⁰ sati. Kad smo stigli u školu u Čakovec dočekali su nas domaćini. Na početku smo postavili plakat, te dobili oznake s našim imenom, prezimenom i školom. Dakako, na prazan želudac ne možeš ništa pa smo dobili i doručak-sen-

žiri je išao od jednog do drugog plakata i pitao je učenike ono što ih je zanimalo. Bilježili su bodove itd. Kad smo mi došle na red bilo nas je malo strah, ali nakon prva dva pitanja tema je prestala i bilo je sve normalno. Gledale smo plakate koje su predstavljale neke druge škole. Dobili smo ručak i tada je slijedilo ono najuzbudljivije, orientacijsko natjecanje. Ove godine je prvi put odlučeno da se na regionalnom natjecanju održava orientacijsko natjecanje. Grupe su bile pomiješane (nisu bila sva 3 člana iste škole u jednom timu). To natjecanje održano je u parku, te su kontrolne točke s pitanjima bile skrivene. Bilo je uzbudljivo. Nakon natjecanja, malo smo se grudali. Nakon napornog dana, slijedilo je proglašenje. Mi smo imale 57 i nešto bodova, te smo zauzele 3. od 8 mjesta. Svi smo dobili vrećice s darovima i diplome. Grupa na orientacijskom natjecanju u kojoj smo bile ja-Katarina K., Mateja i Sanela zauzela je 1. mjesto i ponovno smo dobile darove. Tjedan dana iščekivale smo: „*Idemo li na državno natjecanje?*“ Sav trud se isplatio. Državno natjecanje je u Malom Lošinju od 21.-23. 05. 2007. g.

Na državnoj smotri

ići pa su ostali u školi. Krenuli smo u 10⁰⁰ sati vlakom iz Gornje Stubice. Do Čakovca su nam trebala 2 i pol sata, ali smo na nekim postajama imali kraću stanku jer smo čekali vlak. Globovci iz Čakovca su nam ukratko pripremili što oni mjerile i kako (na plakatu ili u Power Pointu). Pokazali su nam kako mjerile visinu i debljinu stabla, te je nekoliko naših globovaca isprobavalo mjeriti visinu i

dvič i čokoladno mljeko. Išli smo u dvoranu gdje se svaka škola trebala predstaviti. Nakon toga gledali smo prezentaciju o vodama. Nama je bilo jako uzbudljivo čekati orientacijsko natjecanje, ali to je bilo poslije radionice – izrada mozaika. Pomoću papirića smo trebali složiti neku vodenu životinju–svaka grupa je dobila na papiru napisano što treba napraviti. Nakon radionice morali smo stajati pokraj svojeg plakata i odgovarati na pitanja koja su nam drugi postavljeni.

U Čakovcu - radni dio

U Čakovcu - za uspomenu

Državna GLOBE smotra

Deseta smotra i natjecanje hrvatskih GLOBE škola održana je u Malom Lošinju od 21. do 23. svibnja. Domaćin susreta bila je OŠ Maria Martinolića. Na susretu su sudjelovali učenici iz 52 osnovne i srednje škole cijele Hrvatske. Našu školu predstavljale su GLOBOVKE 6.a razreda: Katarina Klanjčić, Gabrijela Haramustek i Ana Marija Pikec, sa mentoricom Sanjom Knežić. Gabrijela Haramustek 6.a, Anamarija Pikec 6.a, Katarina Klanjčić 6.a

knjižnica

Novosti iz knjižnice

Ove godine naša knjižnica postala je bogatija za nekoliko knjiga. Jedno od novih djela u knjižnici je i "Fantastične

priče za djecu XXI. stoljeća". Imala sam prilike pročitati tu fantastičnu knjigu koju preporučam svima vama jer upravo ste vi djeca XXI. stoljeća.

Jedna od priča koju možete pročitati u toj knjizi je priča "O lijenosti". Sigurno se pitate zašto sam izdvojila upravo tu priču. Baš zato jer je svatko od vas, barem jednom bio lijen. Možda se varam, ali to je moje razmišljanje. U knjizi se spominju mnoge stvari koje je čovjek izumio da bi si život učinio lakšim, da se ne bi mučio. Čitanjem te priče isto tako sjetit ćete se sebe u mnogim situacijama kad je trebalo nešto učiniti, a vi ste se na sve moguće načine pokušali izvući. Možda je samo trebalo ustati i prošetati se u kuhinju po piće, no i to vam je bilo teško. A vjerujem i da ste mnogo puta pisali zadaću i da niste znali riješiti neki zadatak. Tad je trebalo samo ustati i potražiti rješenje u udžbeniku ili u nekoj drugoj knjizi. No, vi ste radije napisali neku glupost ili uopće niste napisali zadaću, samo da ne biste protegnuli i umorili svoje nožice. Upravo o tome možete pročitati u priči "O lijenosti".

Manuela Ruklić 8.b

Preporuka za čitanje

Vjerujete li u duhove? Možda to izgleda kao pitanje za malu djecu, no vjerujte, ni odrasli ne znaju odgovoriti. Uostalom, pitajte ih. Možete li se zamisliti u situaciji da se pred vama pojavi mali duh i očajno traži vašu pomoć? U svakom od vas krije se tračak avanturizma, hrabrosti i pronicljivosti koja svakako može pomoći jednom malom duhu koji samo čeka priliku da se nađe na svjetlu dana. Domišljatom i zaigranim duhu možeš pomoći

ako se iskažeš u svojoj dobroti i toplini koja se osjeti kad si već pomalo veliki. Da, knjiga Otfrieda Preusslera *Mali duh* namijenjena je malim čitačima i onima koji jedva čekaju da počnu čitati sami. Ja vam od srca preporučam ovu knjigu jer ona potiče i podupire dječju samostalnost i sposobnost da budu kreativni sudionici svijeta u kojem se nalaze.

Valentina Zebec, 8.b

Međunarodni dan knjižnica

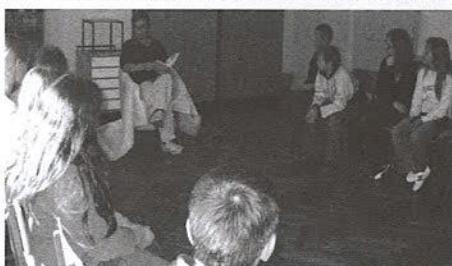
Dana 23. 10. 2006. godine u našoj smo školi na vrlo zanimljiv i neobičan način obilježili Međunarodni dan knjižnica. Naši učitelji potrudili su se pripremiti za nas odlomke iz svojih omiljenih knjiga koje su nam čitali u medijateci. Svaki razred odvojio je po 15 minuta od jednog školskog sata kako bi mogao slušati ove zanimljive odlomke, a nakon toga učenici su imali priliku i prokomentirati ono što su čuli. Moj 5.a razred u medijateci je dočekala učenica Barbara Šagud iz 8.c koja nam je pročitala svoj omiljeni dio iz romana „Harry Potter“. Ovo je omiljena Barbarina knjiga, a sudeći po izrazima lica učenika, mislim da se svima svidjela. Na kraju smo veselo pozdravili čitateljicu velikim pljeskom te se uputili prema učionici. Šteta što nije bilo vremena da o pročitanome malo i porazgovaramo, no nadam se da ćemo dogodine imati priliku i za to jer bih zaista voljela da se ova tradicija nastavi. Mislim da je ovo lijep i poučan način obilježavanja ovakvog dana.

Julija Ruklić, 5.a

Bajka na poklon

Učiteljica Sanja Knežić čita bajku "Bratac Jaglenac i sestrica Rutvica"

Da vidimo što učenici kažu; da li im se

svidjelo kako je škola obilježila taj dan. Učiteljica Maja Barun čitala nam je bajku Kraljevna na zrnu graška.

Učiteljica Marija Vidaković čitala nam je djelo Koza Zlatka. Bilo je jako zanimljivo, a i malo smo se nasmijali, te time i razvedrili svoj dan koji je bio pun ispića, kad je učiteljica oponašala kozu.

8.b

Učiteljica Vesna Jakopović čitala nam je Družinu Sinjega galeba. To je jako zanimljiva i uzbudljiva knjiga.

5.c

Kao što mnoga učenika misli, bilo bi dobro da je više ovakvih dana koji bi potaknuli učenike na provođenje slobodnog vremena u knjižnici.

Manuela Ruklić 8.b

Pisma novim književnim prijateljima

Dragi Hlapiću!

Šaljem ti puno pozdrava. Nadam se da se lijepo zabavljаш u svojoj čudesnoj zemlji. Kako su Gita i Bundaš? Rado bih te jednom posjetio, i možda hoću. Bit će mi jako drago vidjeti te. Do tog trenutka puno pozdrava tebi, Giti i Bundašu
šalje Jurica!

Jelena Jakšić, 3.b

Dragi Ljubane!

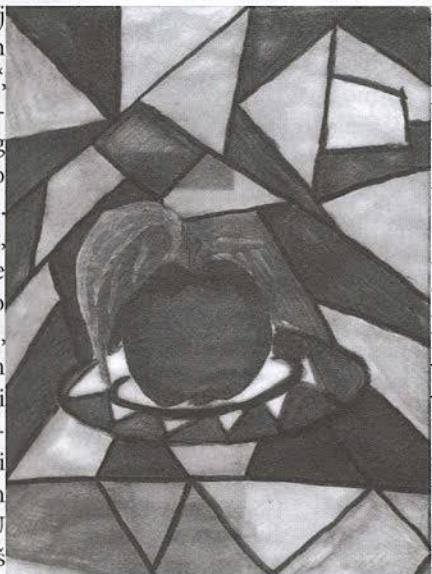
Zelim ti kazati da se jako veselim tvojoj hrabrosti i ljepoti. Čula sam od prijateljica mnogo lijepih riječi o tebi. Znam da si pomogao svojim prijateljima dok ste bili u nevolji i bio si pravedan prema njima. Mnogi od nas ne bi bili tako domišljati i hrabri kao ti. Mislim da si dobar primjer svima nama. Budi i dalje takav. Tvoja nova prijateljica Kristina.

Maja Mucak, 3.b

Rad s državnog LIDRANO natjecanja Kad od jutra loše krene...

Poznat vam je onaj osjećaj? Ležite u krevetu budni, alarm za buđenje još se nije ni uključio i pouzdano znate: Ovaj će dan biti katastrofa! E, taj osjećaj! Mirno i pri punoj svijesti zaključite: Bolje je ni ne ustajati, bolje je ni ne pomaknuti mali prst na nozi, jer tako ti dani i započinju- malim pokretom koji vas unosi u dan na kraju kojeg ćete se osjećati kao bljutave prokuhanе špagete! I unatoč tome što mozak vrišti naređujući: „Pokrij se poplunom preko glave!“, ti ustaješ, krećeš u dan kojeg bi najbolje bilo preskočiti. A k'o za inat, svi oko tebe nekako dobro raspoloženi, puni dobrih „štoseva“ i „sfora“, pametnih pitanja i još pametnijih odgovora. U skoli pokušaš biti neprimjetna, tiha i odgovorna, pa za nagradu „primiš“ nekoliko loših kritika, provučeš se jednom ili dvije ocjene tu negdje ispod trojke. Dođeš kući sporo vukući nogu za nogom i nekako pomislis: „To je to, gore ne može biti!“ No varas se, grdno se varas! Na vratima se pojavi tvoja starija sestra. (Svi nesretnici svijeta imaju starije, uspješne, pametne i, Bože mi pomozi, lijepе sestre!) I vidi ona da sam na dnu i priupita s visine vrha Mount Everesta: „Jadri“, (Mrzim kad me tako zove i ona to zna, zato me „Mis Savršena“ tako i zovel!), „a kaj je bilo?“ „Zašto“, pitam ja ne želeći da me uvuče u razgovor, no već je prekasno. „Nekako si mi tužna. Nije ti dan, a?“ „Nije ti dan! Lija jedna, naravno da mi nije dan, isto kao što ni tebi prekjucer nije bio, no ti si to već zaboravila, zar ne?“, mislim ja. „Nisam tužna, samo sam malo umorna, a ne „kužim“ onaj zadatak iz matematike“, govorim i istovremeno znam da sam zeznula stvar. Znate, moja sestra koja je, medu nama rečeno, pojela znanje cijelog planeta i okolnih galaksija... prodaje“

Marina Lešković, 8.c

mi u ove dane pametne i duboko poučne „fore“. U pravu sam, „totalka“ sam u pravu! Znate što mi je rekla? Citiram: „Ljudski duh stogod sebi zapovijedi – postiže!“

Stahota, piše mi to na papir i stavlja na moj radni stol kao podsjetnik kad sam u „komi“ kao danas. „To će te“, veli ona, „podići!“ „Da, sekice, podići će me to do tvoje“, (naravno, već prepostavljate), „savršene fri-

zure, koju će ti ja pretvoriti u svračje gnijezdo ne odmakneš li se danas od mene!“, grmim u sebi. Sva sreća, dolazi joj poruka na mobilni telefon pa me „briše iz memorije.“ Bliži se večer ovog savršeno lošeg dana. Netko pokuša. Moja teta! Još s vratiju počne: „Bok ljudi, danas mi je gadno loš dan, ma još od jutra mi je loše krenulo!“ I svi se okrenu njoj, klimanjem glave suošjećajući s njom. A ja? Što ja radim? Ja ludim! Čak ni svoj loš dan danas ne mogu imati! Ukrala mi ga teta! Stvarno se osjećam kao prokuhana špageta.

Jadranka Čmarec, 5.a

Djevojčica

Gledao sam djevojčicu. Sjedi mirno i sluša što se događa oko nje. Na koljenima drži lutku koja joj je prijateljica od rođenja. Bez lutke nikuda ne ide, ni u šetnju, ni na spavanje. Lutka joj je poput sestre. Njoj se može sve reći i napraviti, a ona se neće naljutiti. Djevojčica na sebi ima crno-bijelu haljinu. Ovratnik joj je bijeli, a rukavi i struk haljine crni. Haljina joj lijepo stoji uz njezinu crnu kovrčavu kosu. Iza djevojčice, na zidu, nalazi se slika. Svojim smeđim očima promatra što se događa oko nje. Ona gleda, sluša ali to ne pokazuje svojim tijelom. Djeleće mi pomalo uplašeno. Imam osjećaj da je negdje u posjeti i da je jako dobra i poslušna, a možda je kod slikara pa mora mirno sjediti. Ne znam. Ali da sam i ja na njezinom mjestu, ne bih mogao tako dugo sjediti mirno.

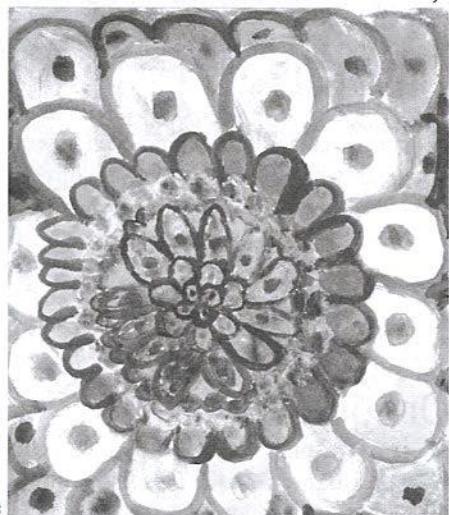
Marko Hren 6.a

Valentina Horvat, 5.c

Domagoj Makar, 4.r, PŠ Sveti Matej

Val mi je pričao

Tople zrake sunca, blistavo more, plaža... prava uživanja. Sjedila sam na kamenu i promatrala more. Bilo je mirno poput ogledala, plitko i bistro da se na dnu vidjela svaka školjkica, kamenčić i ribica. Ubrzo se pojavio povjetarac. Prolazio mi je kroz kosu i cijelim tijelom. Svoje je ruke umočio u vodu i počeo stvarati malene valove. Lagano su se uzdižali jedan iza drugoga te prestrašeno približavali obali. Zapljuskivali su stijene i raspršivali se u stotine sitnih kapljica. Vjetar ih je sve jače gurao i sve su više rasli. Penjali su mi se po nogama kao da mi nešto žele reći. Zamislila sam se i čula svaki njihov prasak o stijene. U prasku svakog vala čula sam jednu vrlo neobičnu priču. Jedan val je lagano zastao pored mene. Uzdigao se na svoje nožice i počeo mi šaptati. Govorio mi je o svim neotkrivenim tajnama mora, o različitim ribicama, školjkicama i stanarima mora. Odabrao me za prijateljicu, a ja sam njega počela doživljavati kao prijatelja. Rekla sam mu mnogo o sebi jer sam znala da će moje tajne ostati sačuvane. Vjetar je naglo potpuhnuo i trznula sam se. Na trenutak sam zastala i razmisnila. Je

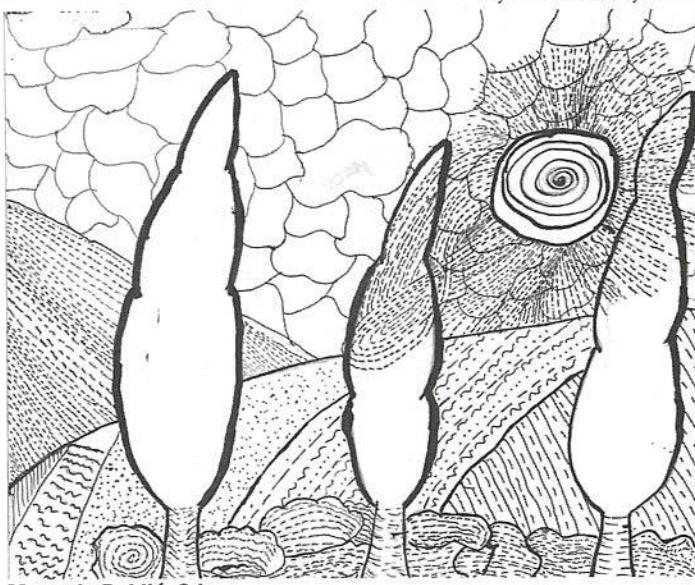

školski kreativci

Ana Herceg, 2.r, PŠ Hum Stubički li moj razgo-

vor s valom bio samo maštanje ili sam zaista razgovarala s njim? Valovi su se i dalje uždizali morem, a ja sam razmišljala o svom valu. Ako je val bio stvarnost, s osmijehom na licu nadala sam se da će ga pronaći i možda opet imati priliku popri-

Manuela Ruklić, 8.b

čati s njim. Nikad ne znamo gdje i kada ćemo naći nekog prijatelja i s kim ćemo razgovarati. Možda će većina toga biti samo naša maštanja, ali uvijek je nešto od toga i stvarnost.

Antonija Bočkaj, 5.a

12.7.2025.

Dragi dnevniče!

Krećem na putovanje u Južnu Ameriku na tri dana. Ponijet će te sa sobom. Nadam se da će nam biti dobro.

26

1. dan

Sjedim u avionu i jedva čekam da stignem. Letimo već pet sati. Još malo pa smo tamo...

Izlazim iz aviona, presretna sam što će uskoro započeti moje tajanstveno istraživanje Amazone. Na aerodromu me dočekao moj vodič gospodin Smith. On će me odvesti do Amazonе i zajedno ćemo istraživati. (...)

Nalazimo se u prašumama Amazonе. Ima puno komaraca i ostalih čudnih kukaca. Gospodin Smith zna svaku tajnu ove rijeke. Dok smo bili u prašumi, ja sam začula nešto čudno. Srce mi je lupalo kao ludo. Počela sam vrištati jer su se pred mnom pojatile žene ratnice, Amazonke. Mene su uhvatile, a gospodin Smith se brzo sakrio. Odvele su me u svoje pleme. Zatvorile su me u kavez. Ja sam se onesvijestila i zaspala.

2. dan

Kad sam se probudila, poželjela sam da je sve to samo san. No ubrzo sam shvatila da je sve oko mene stvarno. Počela sam plakati. Poželjela sam biti kod kuće. Odjednom je počela vika, rika, naguravanje. Amazonke su vikale na nekom svom tajanstvenom jeziku. Čula sam i slonove,

činilo se kao da jure na nas. Ođedenom mi se učinilo kao da čujem glas gospodina Smitha i, stvarno, to je bio on. Došao me spasiti! Oslobodio me od tih Amazonki, a one su se razbjezdale i nestale kao da ih je zemlja прогutala. Mene je gospodin

Smith stavio na slona i mi smo otišli. Vratili smo se u hotel.

3. dan

Željela sam zahvaliti gospodinu Smithu što me spasio pa sam ga pozvala na odmor u Hrvatsku. Naravno, rado je pristao. Već danas smo krenuli na aerodrom. Putem kući, u avionu, razgovarali smo o događajima u Amazoni. 22.07.2025.

Dragi dnevniče!

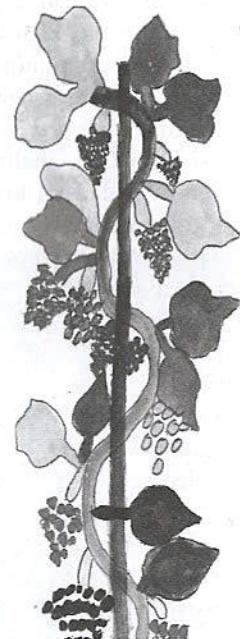
Prošla su dva dana otkako je gospodin Smith otišao u Južnu Ameriku.

Sad mogu reći da je taj gospodin zbijala drag i sretna sam da sam mu se odužila. O da, skoro sam zaboravila, dnevniče, sljedeći tjedan putujemo u Afriku. Čekaju nas nove pustolovine!

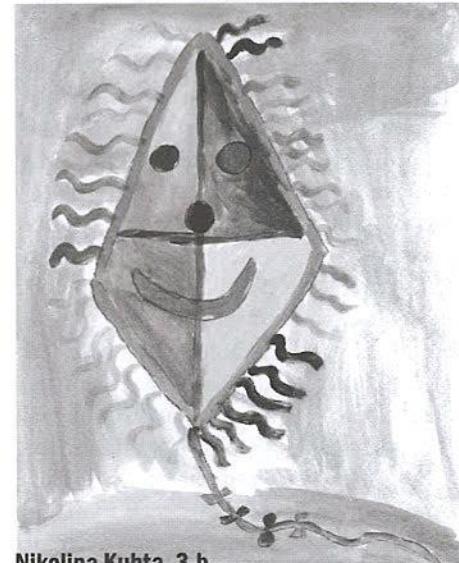
Barbara Hren, 6.c

Doživljaj za sjećanje

Znate, iskreno, teško je meni izdvojiti neki određeni doživljaj od bezbroj mojih s v a k o d n e - v n i h posebnih d o g a đ a n j a . Moja obitelj smatra me dosta „nemoguće interesantnom“, da ne velim dosta nepredvidivom i malo s m i j e š n o m osobom. A što ja tu mogu promijeniti? Ja sam takva, a kad sam dobra i poslušna, onda mama uzima toplomjer i mjeri mi temperaturu, jer, naravno, misli da sam bolesna. I sad možete samo zamisliti kako im je bilo kad sam odlazila sa školom na more. Ma ni meni nije bilo svejedno, no da me netko „rezuckao“, ne bih to priznala. A tek savjeti: „Jadranka, budi dobra!“, pjevale su obje bake. „Pazi na sebe, pazi kako se ponašaš, budi pristojna, nemoj biti najglasnija!“, savjeti mojih roditelja. „Nemoj ti prva nešto potrgati“, naravno, savjet moje starije, uvijek uzorne sestre. Da si kosu počupaš!

Tin Rafaj, 3.a

Nikolina Kuhta, 3.b

Pa oni su očekivali nemoguće od mene. I krenemo mi na put. Ja sam ozbiljna, još uvijek pod utjecajem svemogućih savjeta! Pravo je čudo da se nisam razboljela. Pala sam u „totalnu“ depresiju. Ne znam kako bi moje psihičko stanje završilo da se na moru nije dogodio jedan dosta zanimljiv događaj. Dečki su, silom želeći ući u našu sobu, srušili vrata. A zamislite, ja čak nisam bila glavna u tome! Doduše, ozbilnjim nastupom i primjerenim rječnikom, uz pojačano naglašavanje nekih zanimljivih riječi, prisilila sam ih da vrata stave natrag gdje su i bila.

Lea Junković, 3.b

Eto, to je bilo to. No, ni za živu glavu ne bih priznala da su mi moji roditelji i ukućani, koji mi (pretpostavljate već) često, ali blago rečeno, često idu na žive svojim neprekidnim opominjanjima, doista mnogo nedostajali.

Iadranka Čmavec, 5.a

Jesen u mome kraju

Valentina Bočkaj, 8.c

U mome kraju jesen je rana, ali je već i kasna poma-lo počela. Vrijeme je vjetrovito i kišno. Ljudi spremaju drva za zimu da se mogu grijati. Za zimnicu spremaju puno povrća. Životinje skupljaju hranu, vjeverice spremaju žireve i lješnjake. Jabuke su jako ukusne, zrele. Ljudi su počeli nositi duge hlače i majce. Osjeti se miris zrelih dunja. U mome kraju jesen je baš takva da lišće već jako pada i lišća je malo na drvetu. Grožđe je ubrano. Počeo je listopad pa još malo i

završava. Jako je bio zabavan. Ali jedva čekam da dođe drugo godišnje doba koje je meni najzabavnije, a to je zima.

Dario Boroša 3.a

Gospodar i stara kuća

Na kraju sela navrh velikog brijege smještala se hiža. Bila je jako stara i godine su ostavile trag na njoj. Krov joj se nakrivo, prozori razbili, a vrata škipila kod svakog vjetra. Imala on siromašnog gospodara koji je u njoj živio. Nije imao za hranu, a gdje bi onda uzeo novce za popravak kuće?! Živio on tako nekoliko godina sve dok se nije oženio za bogatu vladaricu. Kuću nije posjećivao ni obnavljao iako je sada imao novaca. Bilo je vrijeme za berbu grožđa koje je raslo pokraj kuće. Došao gospodar da pobere grožđe i napravi vino. Kad je video kuću gdje je odrastao, srce mu se stislo od žalosti. Odlučio je da je malo popravi i od nje napravi klet. Često je dolazio s prijateljima da se provesele. Ostajali bi dugo u noć sve dok po njih nisu došle žene i odvukle ih za uši van. Kuća je tako oživjela i sve je češće očekivala kad će netko doći da je vidi i da se okrijepi vinom ili slatkim grožđem u jesen. Navede, kad sunce zalazi, ono obasjava njezin krov, a ona još i danas ponosno stoji i očekuje posjetitelje koji dolaze sve rjeđe.

Martina Ruk 6.a

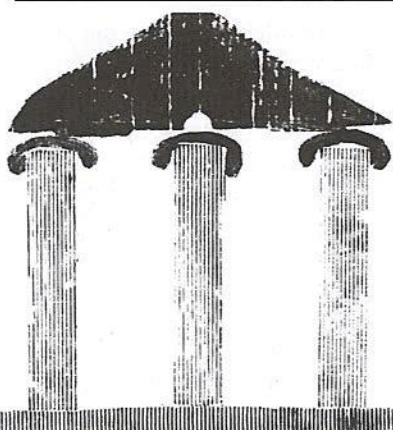
Priroda me zove van

Svaki potok, svaka rijeka,
Svako stablo – mene čeka.
- Požuri, hajde, izadi van!
Mrzim samoču, ne želim biti sam.

- Evo me, idem, samo što ne krećem!
Još koji trenutak i s vama se susrećem.
I dok tako polako tapkaju
Nožice moje,
Za to vrijeme stablo svako
Priziva prijatelje svoje.
- Gle dječaka!
Više sami nismo.
Nosi nam čak i pismo.

Koliko lijepog lišća
Bakreno-vatrene boje,
Ova neopisiva priroda
Zbilja ima čari svoje.

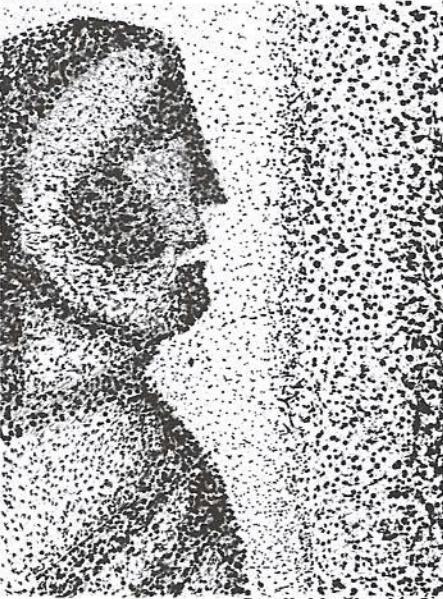
- On odlazi, al ostavlja nam pismo.
Sve je gotovo, no, pročitali ga nismo.
- Molim pozornost i bez dilema
Kako bih pročitao pismo bez problema:
Draga šumo, drago cvijeće,
Dragi potok i drveće,
Dobri vjetre i Sunce plemenito,
Sada je čas
Da mislim na vas
No, niste jedini koji me zovete.'

Dalibor Mucak, 4.a Valentina Labaš, 5.a

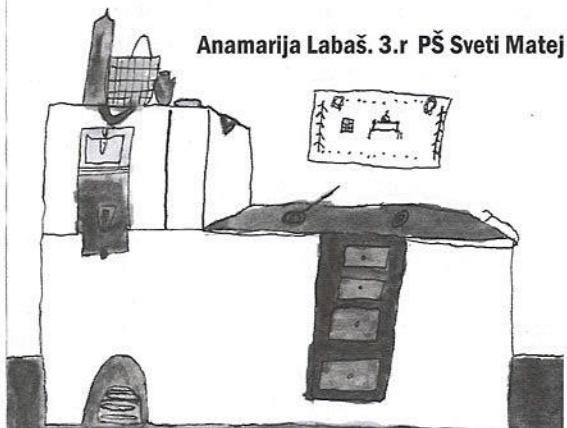
San ili java

Nakon lijepog popodneva večer je bila grozna. Prvo me naljutio brat, a onda sam se posvađala s roditeljima. Tužna lica legla sam u krevet i razmišljala kako bi bilo da me odnesu valovi. San mi je već letio na oči, a ja onako tužna odmah zaspim.

Danijel Lešković, 8.c

O jednom
me obasja svjetlost sunca i miran zvuk
valova koji udaraju o stijene. Ispred
mene je bilo more kojemu se nije vidje-

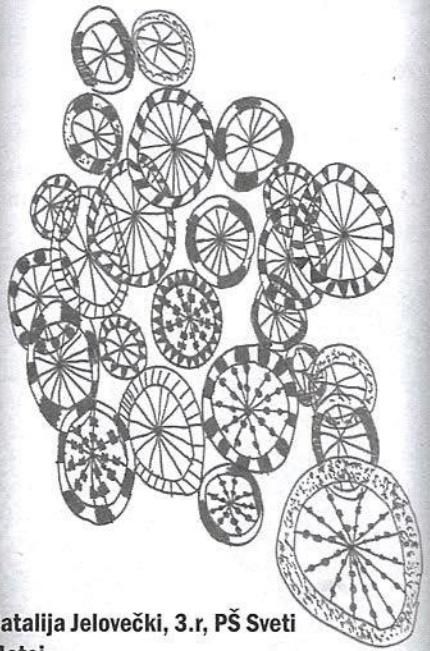

Anamarija Labaš, 3.r PŠ Sveti Matej

Školski kreativci

lo kraja. Iz daleka čula sam nekoga kako me doziva: „Nikolina, Nikolina“. Prestršila sam se jer nikoga nigdje nije bilo. Ispred mene se podigao veliki val koji mi je rekao: „Ne boj se, ja sam samo čarobni val, a svi me zovu Timon“! Ja sam od zaprepaštenja samo gledala i šutjela. U jednom trenu sam ipak rekla: „Ja sam Nikolina i zanima me što želiš od mene.“ On reče: „Ja samo želim s nekim razgovarati. Znaš, ja sam ti tako star i usamljen“.. Može, baš me zanimaju tvoje pustolovine, nadam se da ćeš mi njih prepričavati“! „Naravno,“ odgovori val. „Ispričat će ti svoju najdražu pustolovinu. Bio je lijep sunčan dan. Ja sam bio još

Natalija Jelovečki, 3.r, PŠ Sveti Matej

jako mlad i nisam video svijeta. Prolazio sam kraj jednoga otoka s puno djece na plaži. Kad su me djeca ugledala, odmah su se nasmijala i zaplivala za mnom. Bio sam tako sretan što su se djeca razveselila kad su me ugledala. I zato te želim pitati bi li ti htjela putovati sa mnom?“, veselo će val. Iznenađena pitanjem odgovorim: „Da, rado, ali ne mogu ostaviti svoju obitelj, nadam se da razumiješ!“ „Da, naravno da razumijem. Tebi je teško napustiti obitelj isto kao što je meni bilo teško napustiti onu veselu djecu“, tužno odgovori val. „Iako ne mogu ići s tobom, uvijek će si zamisljati kako zajedno putujemo!“, rekla sam. „Ja sad moram dalje ploviti s prijateljima. Zbogom!“, tužno reče val, a ja mu odgovorim: „Zbogom!“ I tu je bio kraj našem razgovoru.

Svjetlost je polagano nestajala, a mene je za rame primila topla mamina ruka koja me budila za polazak u školu. Sve je to bio samo lijep san kojeg će se rado sjećati.

Nikolina Ruklić, 5.a

Moj sused Žlabur

Moj sused Žlabur
Po zanimanju je pandur
I ima podrapani tur.
Po selu spitava kuleke je vur
I doj ima kuleke pur.
Lani je rekел da mu je
Z udice zbrisal amur.
A da je to zate jer
Nije imal traftur.
Još je rekel da mu se
Na autu pokvaril špur
I da mu je na gitur pukla žicur
I da zate same igra dur.
Zbog sega toga imeti takvoga
Suseda pravi je glamur.

Lucija Gajski, 4.r, PŠ Dobri Zdenci

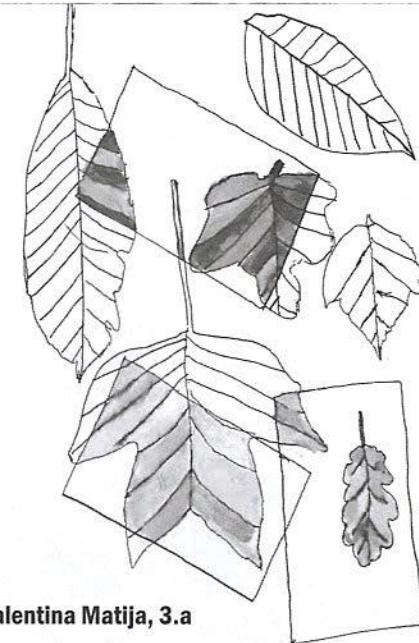
Oluja

Ne znam vidjeh li groziju i strašniju oluju! Opasna tuča, glasna grmljavina, zastrašujuće sijevanje. Natopljene ravnice, prepuni kanali vode. To bijaše najstrašnija oluja koju sam ikada doživjela. Nekoliko dana prije, na televiziji sam čula da će biti velike oluje. Provodila sam te lijepе dane u pomaganju baki oko pri-

Nikolina Lešković, 8.c

premanja zimnice. U početku je samo puhao slabašan vjetrić s mirisima kiše. A onda je krenulo! Sve jače i jače. Postalo je mračno. Odjednom tuča. Po krovovima lupa led, po prozorima svira vjetar kao neki vrsni pjevač na usnoj harmonici. Napolju je tamno kao u zimsko doba kad nema ni traga toplom suncu i pjevu ptica. Samo samoća. Ni traga pticama, malim svađama mačke i psa, ni traga dječjem smijehu na ulicama. Jedino nam samoća, tužna, jadna, ulazi u srca, hlađi nam malu sobu u kojoj sa slatka mala djevojčica igra lutkicama i ne razumije što se događa. Ona se osjeća tako tužno da trči baki da je tješi i priča bajke i razne priče što ih je baka doživjela. I tako prolazi vrijeme u malome domu pokraj tople peći.

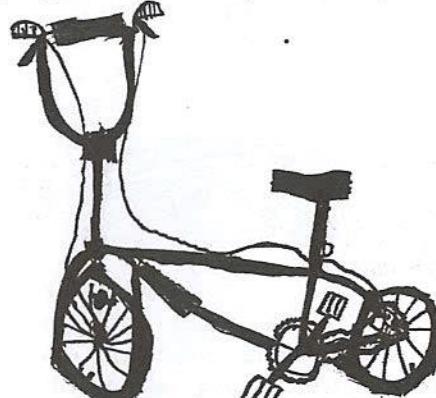
Valentina Matija, 3.a

A onda, idućeg jutra kad mine oluja, s bakom izlazim van i vidim blatna polja, guste oblake kako prolaze iznad nas donoseći lijep topao jesenji dan, ali ne baš sretan. Prošetam s bakom i vidim uništene voćke, natopljene usjeve, blatnu i mokru travu. Najprije sam se radovala kiši jer ona donosi i dobro, ali kad sam vidjela ovaj zastrašujući priзор, shvatila sam da je donijela više stete nego koristi. Ti prekrasni usjevi, na koje smo baka i ja potrošile toliko truda i vremena, bijahu na grozan način uništeni. Ali iduće godine bit će zasigurno bolje i znat ćešo što treba učiniti.

Ana-Marija Barišić, 7.a

Odjednom oluja

Bio je lijep dan. Igrala sam se s prijateljima na velikoj livadi pokraj

Karlo Dijanić, 2.r, PŠ Hum Stubički

našeg sela. Sunce je grijalo i dodirivalo nas svojim dugim i toplim zrakama. Svuda naokolo čuli su se dječji glasovi. Svi su bili, sretni, vedri i razigrani. Odjednom se smračilo. Iz daljine su se valjali crni oblaci. Počelo je grmjeti i sijevati. Igra se prekinula i čuo se plać i vrisak prestrašene djece. Svi smo

se razbježali svojim kućama. Na nebu su sijevale munje. Izgledalo je kao da se iznad nas sudaraju vruće strijele. Nastala je panika. Otrčala sam kući i zatvorila se u nju. Bojala sam se proviriti kroz prozor da vidim da li se oluja stišala. Neko vrijeme sjedila sam i osluškivala pljusak koji je prao krovove kuća. Nastala je tišina. Vrijeme se brzo smirilo i sunce je zasjalo kao prije nekoliko trenutaka. Sve je opet izgledalo lijepo samo su ceste i trava bili mokri pa se više nismo mogli igrati na livadi.

Sandra Djermanović IV. r. PŠ Sveti Matej

Slika zime

Ujutro sam se probudila i odmah pogledala kroz prozor, a vani sve bijelo. Pahulje još uvijek padaju. Šuma je dobila bijeli nežni kaput. Kuće su pune snijega. Vanim jedne životinjice. Trava se spremala na lijep san. Kada sam malo otvorila prozor i stavila ruku izvan prozora snijeg je bio tako mekan da se je odmah rastopio u mojim, toplim rukama. A snijeg je dalje pada i pada. Sve je sada postalobijelo. Odmah sam potrčala van i loviла pahuljice. Snijeg je zaista drag. Postalo mi je hladno pa sam otrčala u moju toplu kuću s par pahuljica na jakni. U taj su čas odmah nestale kao čarolija.

Magdalena Španec, 3.a

Moj susret s čarobnjakom

Bilo je to jedne tmurne jesenske subote. Probudila sam se rano i bilo mi je dosadno. Vani se stvorila takva magla da nisam vidjela ni prst pred nosom. Odlučila sam otici u šumu brati kestene. Poslije doručka toplo sam se obukla i krenula. Kad sam došla u šumu, počela sam brati kestene. Prošlo je oko pola sata kad sam shvatila da sam se izgubila. Zalutala sam duboko u šumu i nisam se znala vratiti kući. Sjela sam na zemlju i zaplakala. Odjednom osjetih da mi je netko stavio ruku na rame. Okrenula sam se.

Alen Hegol, 3.b

Iza mene stajao je mali čovječuljak. Bio je visok jedan metar. Na glavi je imao onaj smijehšni šešir kakav nose samo čarobnjaci u filmovima. Na sebi je nosio predugi plašt pa se pod njegovom težinom jedva kretao. Nakon nekoliko trenutaka skupila sam snage i pitala ga tko je.

Ispod kaputa progovorio je kreštavi glas: „Ja sam čarobnjak Kron, a tko si ti i što

Ivana Sumpor, 3.r, PŠ Sveti Matej

Magdalena Španec, 3.a

sigurno neću nikad zaboraviti.

Dora Darapi 6.b

radiš sama ovdje duboko u šumi?“ Odgovorila sam mu tko sam i kako sam došla na to mjesto. U tom trenutku Kron se pretvorio u miša. Potreba je, a ja za njim.

Za nekoliko minuta stigli smo do kraja

Ivana Pešec, 5.a

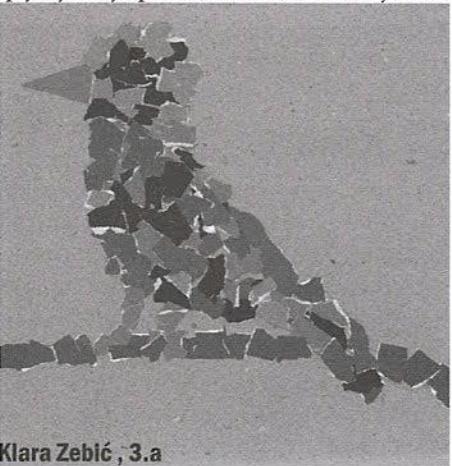
sume. Stala sam i pogledala oko sebe. Nije bilo ni traga mišu, a ni čarobnjaku.

Zaputila sam se kući bez kestena. Kad sam stigla, mama me pitala gdje su mi kesteni. Rekla sam joj da ih još nema. Prešutjela sam sve o čarobnjaku Kronu, a da sam joj i ispričala, vjerojatno mi ne bi vjerovala. Mislim da niko neće reći za svoju dogodovštinu, ali je

Prvo kreativno pismo
iz mojih ruku čovječanstvu,
pisano na Arktiku, 2007.
godine

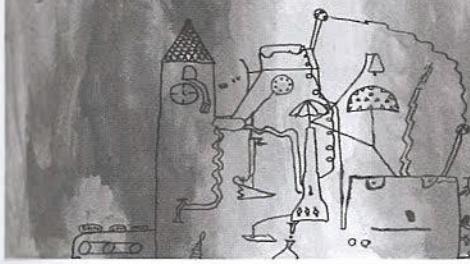
Dragi i ne tako dragi,
cijenjeni i necijenjeni ljudi!

Ni sam ne znam kako da počnem. Mi se ovdje obično prvo predstavljamo. E, pa piše vam jedan iz mnoštva tuljana. Za svoj djelomični intervju mogu reći da sam običan tuljan, star tek desetak mjeseci, a bijelu sam dlaku ipak zadržao. Na meni je uočljivo tijelo u obliku torpeda, smeđe velike oči i gipke peraje. Kažu da sam smion, gord i nestrašan, ali i nadaren i spretan. Ovo pismo pišem pravo iz krila tete čuvare. Mama je izuzetno zauzeta odmaranjem. Ideju sam dobio vidjevši mnoge probleme i teškoće s našim životima. Važan predmet je globalno zatopljenje koje prevladava čitavim svijetom.

Klara Zebić , 3.a

Cuo sam da su uzrok i krivci ozonske rupe, zagađivači zraka, zatopljenje klime i ultraljubičaste zrake. Iako nam momentalno ne slijedi izumiranje, tope se pojedini ogromni ledenjaci u našem

školski kreativci

prebivalištu na Arktiku. S druge strane, ribari nas okrivljuju za manje količine ribe u vodama, a nama je i dalje potrebna hrana. Ta nismo mi strojevi, nego bića koja pojedu hrane koja odgovara iznosu 10% naše tjelesne težine. Bila bi to iluzija da vratimo sve ribe, ali vi još uvijek možete vratiti poštovanje i razumjevanje. Dakle, mi smo dosta napredna vrsta i prkosimo vašim pogreškama, zato vas zaista molimo da razmislite. Među nekim od nas poznato je prigovaranje u skladu sa zatopljenjem:

"Sunce Zemlju prži
dok se ona slabo drži,
a ljudi ne paze,
kao da je gaze.

Iako se Zemlja još uvijek okreće,
nitko se zla odreći neće."

Jer je:
Zagađeni zrak
Zapljenjen zauzeto zlato
Za
Zagađivanje zemaljske zone
Zlom."

Prijeti nam još jedan faktor koji nas, srećom, ne ugrožava. Zamislite vi ljudi da ste doživotno osuđeni na rešetke zoološkog vrta. Što biste vi učinili? Što bi vam bio cilj? Lupali biste rešetkama mnogo godina. Neki su tuljani još u mladosti na taj način ostali bez roditelja. Oduvijek sam mnogo želio učiniti prije nego li mi dlaka varira u boji i odliku, ali jedino vi možete sve preokrenuti. Zaista nam je potrebna pomoć. No, imamo i jedan mali znak plemenitosti. Drago nam je što ponekad možemo spašavati i vas i obećavamo: spašavat ćemo i vaše potomke, ako će nam to biti osigurano. Moji roditelji se također slažu jer je moj tata odličan plivač, a i mama bi se htjela okušati. Podsetit ću vas da i druge životinjske vrste, a posebice i vas, u budućnosti očekuje katastrofa osim ako nešto ne poduzmete. Mi, tuljanska porodica još nismo doslovno uočili da ste pojeli sve znanje svijeta, iako tako kažete. Istaknut ću da u našoj okolini životi (ako izostavimo probleme) teku složno i mirno. Naša je pamet, kažu neki, kao Arktik. Naizgled dosadan i pust, a kad vidiš more, ribe, rijetko, ali privlačno bilje i predivne, ogromne ledenjake, kazat ćeš suprotno. Zbog toga: „Ne pokušavajte zaranjati s punim plućima“ i „Nemojte stajati ispod nakrivenog leda“ – naše su poznate izreke koje bih uputio vama. Pozdrav uz poziv na razmišljanje koje će urođiti pravim postupcima

Vaš tuljan Rinko.

Ovo pismo napisao je Dalibor Mucak iz 4.a razreda i poslano je na natječaj Hrvatske pošte.

Moja domovina

Volim svoju domovinu
kad je u proljeće ukrašena cvijećem.
Volim svoju domovinu
kad je u njoj nema smeća.
Volim sunce kada grane,
volim jutra kad ustanem.
Volim svoju domovinu
jer u njoj imam sve.

Renato Hrenić, 3.r PŠ Sveti Matej

vojskom po šumi traži zlatnu jabuku.

Mario

Priča druga

Bila jednom jedna zločesta, stroga i zlobna vještica. Imala ona tri kćeri: Juliju, Anicu i Zlaticu. One i njihova mama svakog su dana nekoga začarale. Oni su im trebali kuhati, prati, šiti i kuću čistiti. Jednoga dana poštar je donio pismo-pozivnicu za ples u kraljevom dvoru. Vještica i njezine kćeri odmah su začarale mnogo ljudi da ih spreme za ples. Te večeri one su zaista bile najljepše. Kada su došli u dvorac na ulazu ih je čekala puna košara rumenih jabuka. Svatko je trebao pojesti jednu jabuku. One nisu znale da su jabuke čarobne. Brzo su dograbile, svaka po dvije i halapljivo počele jesti. Kako su pojele, tako su pale mrtve. Kralj je začarao jabuke i smislio taj plan jer se htio riješiti svih vještica u svom kraljevstvu.

Josip

Priča treća

Jedna je malena kraljevna bila tako ružna da je njezini roditelji nisu nikome htjeli pokazati. Ona je stalno morala biti u svojoj sobi, a kralj i kraljica svima su govorili da ona stalno putuje po drugim kraljevstvima. Zbog toga su svi bili jako tužni i nesretni. Jednom je ružnoj kraljevni otac na dar donio prekrasnu zelenu jabuku. Čim ju je kraljevna ugrižla postajala je ljepša. Kralj je to video i rekao neka brzo sve pojede. Ona je tako učinila. Pojela je i koštice i postaja najljepša kraljevna na svijetu. Svi su joj se divili i svi su je dolazili gledati. Nikome nikada nisu rekli da joj je čudesnu ljepotu podarila najčudesnija jabuka.

Lea Junković, 3.b

Valentina

Motrenje prirode

Krenula sam iz škole s prijateljima i učiteljicom u šumu. Dan je bio prekrasan, puhao je topao vjetar i grijalo je jasno sunce.

Ivana Belošević, 2.r Zdenci

Ivana Belošević, 2.r Zdenci
Ivočnjaku obirali jabuke i pristojno nas ponudili sa vrlo sočnim jabukama. Neke oranice na kojima su bile žitarice već su poorane. Kad smo stigli u šumu, vidjeli smo šarenu šumu. Na kori drveća smo crtali koru drveća. Pod stablom hrasta bilo je žireva i žutog lišća. Ptice koje nisu otišle na jug lijepo su pjevale na granama. Neko drveće je još zeleno, a neko je već požutjelo. Šuma izgleda kao da je obukla šarenu haljinu. Učiteljica nam je pokazala i neko otrovno bilje. Nakon šetnje šumom i prirodom vratili smo se u školu. Bilo mi je to vrlo lijepa šetnja s prijateljima. Dan je brzo prošao.

Ivana Dijanić 3.a

Tri priče o čarobnoj jabuci

Priča prva

Jednom davno živjeli su kralj i kraljica. Imali su mnogo zlata i dragulja. Jednom je netko pokucao na njihova vrata. Kraljica je otvorila i na njima ugledala malog dječaka. Dječak je ušao u palaču i rekao da se zove Ivan. Rekao je da se izgubio u šumi. Tamo je video lijepu zlatnu jabuku. Kralj i kraljica su se čudili dječakovoj priči. Kralj je poslao cijelu svoju vojsku da traži jabuku. Vojnici su tražili i tražili, ali čarobna zlatna jabuka pokazivala se samo dječaku. Samo je njemu ispunjavača svaku želju, a kralj još uvijek sa svojom

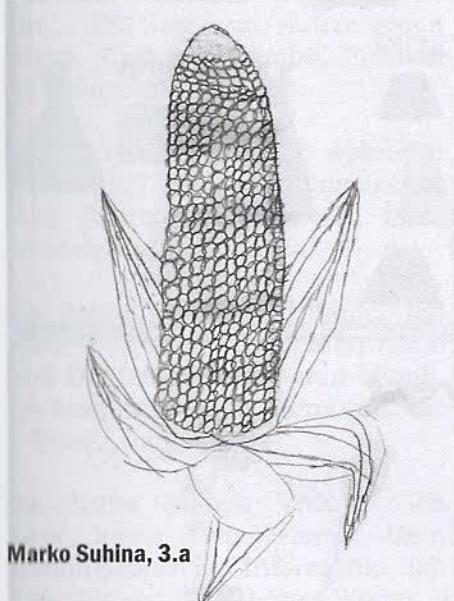

Iako su tradicijski božićni ukrasi bili drugačiji, donosimo jednu obiteljsku sličicu božićnih ukrašavanja u suvremenom domu. Tko zna kako će Božić izgledati u našim domovima za sto godina?

Božićna jelka

Božićna jelka u mom domu uvek je jako lijepa. Puna je šarenih kuglica i lampica. Na vrh jelke stavljamo zvijezdu, a ispod nje slamicu, jaslice i božićnu pšenicu. Nakon ukrašavanja prskamo jelku ukrasnim sprejem. Meni je moja jelka najlepša jer je zajedno ukrašavamo seka, mama, tata i ja.

Jelena Šagud, 2.r, PŠ Dobri Zdenci

Marko Suhina, 3.a

Od zrna do kruha

Ovako su nekada davno moj pradjet i moja prabaka dolazili do kruha: najprije su konjima i plužnom zapregom pognojenu zemlju poorali. Poslije se zemlja usitnila branama i posijala pšenica. Kada je pšenica dozrela, muškarci su ručnim kosama kosili, a žene su iz njih slagale pšenicu u snopove. Snopovi su se stavljali na kola koja su vukli konji i odvozili na dreš. Tu se posebno odvajala pšenica od slame. U vrećama su čistu pšenicu vozili kući. Sušili su je na plahtama na suncu. Kada se posušila, spremili su je u velike drvene škrinje na tavani. Po potrebi su pšenicu odvozili u mlin i od nje dobivali brašno. Od toga brašna su doma pekli kruh.

Renato Osrečak, 4.r, PŠ Dobri Zdenci

Maturalac

Oko 7 sati ujutro 26. kolovoza 2006. pred sportskim centrom u Gornjoj Stubici vladalo je veliko uzbuđenje. Naime, osmaši su toga jutra kretali na maturalno putovanje. Kako je autobus kasnio, uzbuđenje je bivalo sve jače i jače. No, konačno je stigao. Uhvatili smo svoje torbe, pozdravili se sa svojim roditeljima i sa smiješkom krenuli na put. Putem smo posjetili Rastoke. To je vodeničarsko naselje. Bilo je vrlo zanimljivo gledati kako voda neustrašivo teče. Stalno smo mislili: „Što bi bilo da daske puknu i mi padnemo u vodu? Kamo bi nas voda odnijela?“ Fotografirali smo slapove rijeke Slunjčice i dogovarali se koga ćemo baciti u riječku. Poslije Rastoka razgledali smo NP Krka. Nacionalni park Krka prekrasni je prirodni fenomen rijeke Krke sa sedam sedrenih slapova. Jedan od tih slapova je i Skradinski buk sa sedam kaskada u ukupnoj dužini od 400 metara koji se ubraja u najljepše sedrene slapove u Europi. Kada smo se spuštali na kupalište rijeke Krke, mogli smo razgledati i kupiti neke stvari koje su izrađene na tom području. Kupili smo nekoliko razglednica i krenuli dalje. Budući da smo bili sve bliže svom odredištu, u zraku se osjećalo uzbuđenje i naptost. Kad smo napokon stigli u hotel Biograd, pomalo smo se i iznenadili jer nismo očekivali da ćemo samo mi i naši učitelji biti u hotelu. Učitelji su nam podijelili ključeve soba, a mi smo mrtvi umorni požurili leći u svoje krevete i odmoriti se od puta. Nakon kratkog razgledavanja soba i hotela raspakirali smo svoje stvari i pošli na večeru. Večer je mirno prošla, svi smo razmjenjivali svoja mišljenja o hotelu i tako zaspali. Noć je bila jako kratka. Drugi dan smo poslije doručka pošli u Trogir. U Trogiru smo posjetili Gradski muzej i Kulu. Baš je toga dana u Trogiru bila izložba jahti. Svi smo s oduševljenjem gledali jahte i poželjeli imati iste takve. No, voditeljica nas je uspjela uvjeriti da je nama *običnim* ljudima puno ljepše i bolje nego onima koji ne znaju kamo bi s novcem. Učitelj Vidaković se zafrkavao s nama: „Baš sam mislio kupiti ovakvu jahtu, no sad ste me vi odgovorili od toga.“ Popodne smo se vratili u Biograd i pošli u obilazak obale. Vrijeme nije bilo baš savršeno za kupanje, no nekoliko hrabrih

dječaka odlučilo se i na taj potez. Dan poslije brodom smo pošli na otok Zlarin. Tamo smo razgledali Malakološki muzej. Na otoku smo trebali ostati do 18 sati, no budući da nam se more nije previše svidjelo jer je dno bilo prepuno morskih ježinaca odmah poslije ručka vratili smo se u hotel. Četvrti smo dan u Šibeniku obišli katedrali Sv. Jakova koja je u cijelosti sagrađena od kamena. Poslijepodne smo išli na kupanje. Navečer smo igrali kviz *Tko želi biti milijunaš*. Svaki je razred trebao izabrati svog predstavnika. Naš predstavnik bio je Luka Horjan koji je osvojio 2. mjesto – 1000 kn (spuštanje toboganom). Osmi a predstavljal je Katariна Kučak koja je osvojila 3. mjesto – 0 kuna (jahanje na biku), a 8.c zastupala je Barbara Šagud koja je osvojila 1. mjesto – 32000 kn (100 kn za pizzu). Poslije kviza bili smo slobodni, mogli smo igrati društvene igre, ići u diskoteku... Brzo je prošlo 5 dana našeg maturalnog putovanja. Zadnji dan smo se spakirali i pošli u centar Biograda. Popodne smo se vratili na ručak u hotel. Poslije smo krenuli u razgledavanje Zadra. Tamo smo posjetili poznatu crkvu Sv. Donata, čuli smo morske orgulje, kupili sendviće i sve potrebno za put. Krenuli smo natrag u naše lijepo Zagorje. Putem kući čak smo se i posvadali jer se nismo mogli dogоворити koju vrstu glazbe želimo slušati pa se vozač naljutio i nismo ništa slušali. Oko ponosni smo stigli u Gornju Stubicu gdje su nas čekali roditelji. Nadam se da će svima ovo maturalno putovanje ostati u dugom sjećanju kao što će i meni.

Prešli su cajti

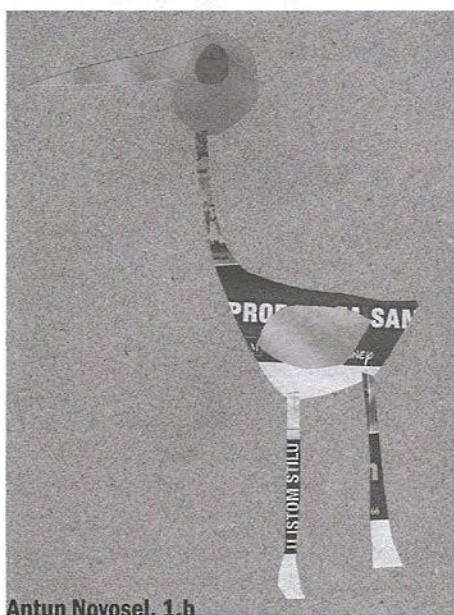
(posvećeno 8.b – 2006./07.)

Prešli su cajti
Gde sme srečni bili
I skup v školu išli.
Prešli su cajti
Gde sme se skup igrali
I svadili.
Prešli su cajti
Gde sme ludost delati
Čeprem sme znali de nas buju kaštiguvali
Prešli su cajti
Gda sme klapavci bili
I gda su se vučitelji za nas žalili.
Gda sme si i prijatelji pravi navek bili.
Prešli su cajti
Teri se nigdar vrnuli neju.

Manuela Ruklić, 8.b

english page

Antun Novosel, 1.b

A Stork

Have you ever seen a stork? It is a big white bird with black feathers in its wings. It flies to Africa every autumn and comes back every spring. You can't see a stork in the city. You can find it in villages near the Sava river. It makes a nest on a chimney, lays eggs and has three to four baby storks every year. It eats frogs. In stories storks bring babies to people. In real life they are birds that

need our help and love. The number of storks is getting smaller and smaller.

Jokes

What is a duck's favorite dance?
The quackstep.
Why did the elephant walk on two feet?
To give ants a chance.
What reads and lives in an apple?
A bookworm.

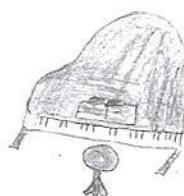
How do fireflies start a race?
Ready, steady, glow.

What is a mouse's favourite record?
'Please, cheese me.'

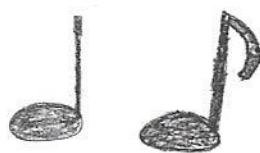
From Lucy- Teen magazine made by Lucija Jakšić, 5.b

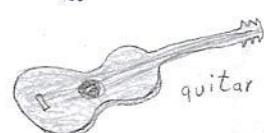
Music

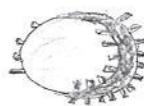
grand piano

notes

guitar

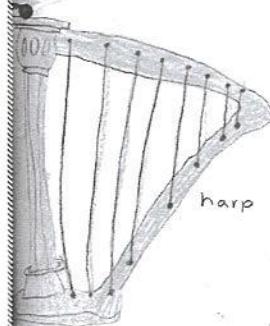
bass drum

tambourine

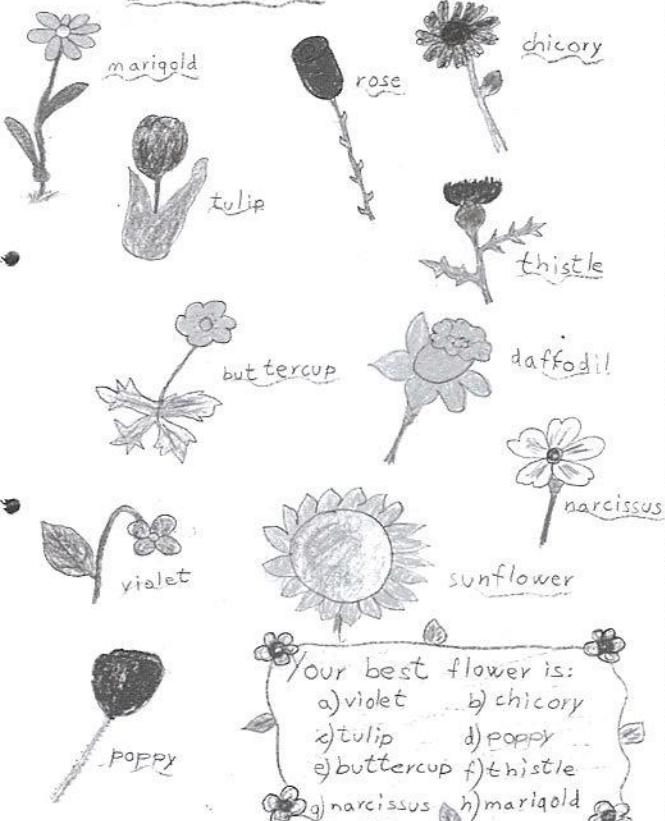
LOVE ME TENDER

1. Love me tender love me sweet
never let me go
You have made my life complete
and I love You so.
Love me tender love me true,
all my dreams ful
fill, for my darlin' I love You
and I always will.
2. Love me tender.....
and I always will.

harp

Flowers

deutsche Seite

Welches Schulfach ist das?

ICH STELLE MICH VOR

Ich heiße Roberta Herceg. Ich wohne in Hum Stubički. Ich bin elf Jahre alt. Meine Schwester heißt Lorena. Mein Lieblingsfach ist Musik. Ich habe Musik am Donnerstag. Meine Augen sind grün, mein Mund ist rund, meine Haare sind blond.

Ich heiße Dejan. Ich gehe in die 5c Klasse. Meine Freunde heißen Valentin, Martin, Ivan, Dario, Tin,... Ich habe zu Hause einen Hund. Er heißt Rambo. Fußball ist mein Lieblingssport.

Ich bin Dario Sever. Ich wohne in Sveti Matej. Meine Lieblingsfächer sind Sport und Englisch. Mein Lieblingsessen ist Pizza.

Ich heiße Tomislav Dijanić. Ich habe 2 Brüder. Sie heißen Karlo und Danijel. Ich höre gern Musik. Ich trage gern eine Jeans und ein T-Shirt.

Ich heiße Mateja Vrđuka. Ich habe keine Geschwister. Mein Lieblingsfach ist Informatik. Ich mag Sonne und schönes Wetter.

Ich heiße Romano Labaš. Ich bin elf Jahre alt. Mein Lieblingslehrer ist Herr Hanžić. Er ist ein Geschichtelehrer. Ich mag Fußball. Mein Lieblingssportler ist Eduardo da Silva.

Ich heiße Ana Kontent. Ich wohne in Volavec. Ich habe eine Katze. Sie heißt Tigrica. Ich esse Wurstbrot zum Frühstück. Ich esse Suppe zu Mittag. Meine Mutter heißt Marija. Sie kocht sehr gut.

Ich heiße Nikolina Lisak und wohne in Donja Stubica. Ich gehe um 7 Uhr in die Schule. Die Schule beginnt um 8 Uhr. In der Schule ist es lustig. Wir spielen, lernen,

lachen, singen, schreiben,... Mein Lieblingsfach ist Deutsch.

Lernst du Geographie, Geschichte, Musik und Mathe?

Weißt du die richtige Antwort?

1. Die Hauptstadt Österreichs ist
a) Berlin b) Rom c) Wien
2. Der Rhein ist a) ein See
b) ein Gebirge c) ein Fluss
3. Die VW-Fabrik ist in
a) Deutschland b) der Schweiz
c) Kroatien
4. Die Gubec – Linde ist in
a) Klagenfurt b) Gornja Stubica
c) Zagreb
5. Der Eiffelturm steht in
a) Frankreich b) Österreich c) Italien
6. Die sonnenreichste kroatische Insel ist a) Krk b) Korčula c) Hvar
7. Maria Theresia war eine
a) Königin b) Kaiserin c) Prinzessin
8. K. F. Gauß war der deutsche
a) Mathematiker b) Schriftsteller
c) Komponist
9. Der Erfinder der Druckmaschine ist a) A. Einstein b) J. Gutenberg
c) R. Koch
10. Der Walzer „An der schönen blauen Donau“ komponierte
a) J. Strauß b) J. S. Bach
c) J. Haydn

Die übriggebliebenen Buchstaben geben den Namen noch einer deutschen Stadt! Das ist _____.

NLREGII
UKIMS
HTAOKRISC
EHRGEGOAPI
HCSTUED
IEHCLGNS
KMTEAITMHA
NTRKNDAUUE

Mathematik auf Deutsch????

- 1.(drei mal zwei) plus (zehn durch zwei) ist ???
- 2.(zwanzig durch zehn) mal (elf minus drei) ist ???
- 3.(vier plus fünf) durch (vierzehn minus elf) ist ??
- 4.(zwölf minus zehn) mal (zwei mal fünf) ist ???

Finde 10 Städte in Deutschland!

HANNOVER, BONN, FRANKFURT,
MÜNCHEN, ULM, KÖLN, DRESDEN,
BERLIN, BREMEN, LEIPZIG

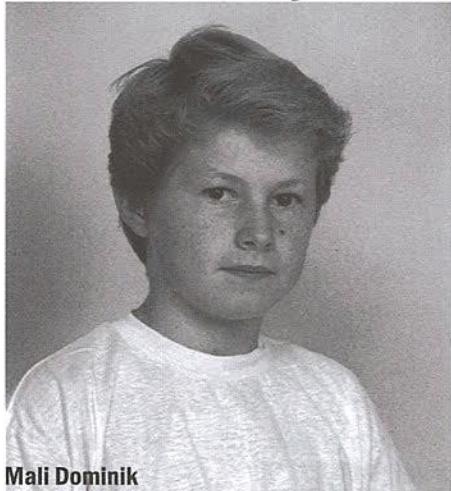
T	R	U	F	K	N	A	R	F
S	T	N	E	D	S	E	R	D
U	T	T	N	I	L	R	E	B
H	A	N	N	O	V	E	R	K
N	E	M	E	R	B	G	A	Ö
R	L	G	I	Z	P	I	E	L
U	D	M	Ü	N	C	H	E	N

naši učitelji

Rubrika *Naši učitelji* uvijek je rado čitana. U nekoliko rečenica možete saznati osnovne podatke o vašim učiteljima. Imate li kakve ideje da je osvježimo, slobodno se obratite učenicama urednicama ili ostavite svoje pismo u školskoj knjižnici.

Dominik Karajić

Mali Dominik

Rođen sam 14.2.1979. Imam starijeg brata i sestru. Moram priznati da sam se s sestrom uvijek svađao, a brat mi je bio bolje društvo. U školi sam volio likovni i povijest, a matematiku i fiziku nisam previše obožavao. Prvi put zaljubio sam se sa 9 godina, no to je bila samo prolazna simpatija. Najbolji film mi je "Schindlerova lista" i glumac Jonny Deep, te glumica Meryl Streep. Slušam tamburice i narodnjake (sevdah). Najbolje knjige koje sam pročitao bile su "Pirgo" i "Biblja". Obožavam jesti suhi sir, a od kućanskih poslova volim kuhati, a mrzim usisavati. Dobro mi je tu gdje živim, i ne

bih ništa mijenjao. Želio bih posjetiti Izrael zbog vjere. U sjećanju mi je ostao smiješan maturalac u 7. razredu u Trakošćan. U ovoj školi radim već dvije godine i još mi taj posao nije dosadio, naprotiv ide mi sve bolje. Moj životni moto je: „Bog i vjera u Boga“.

Vera Stakor

Rođena sam 4. travnja 1950. Imam dvije sestre. Dobro smo se slagale, one su me čuvale. Jedna sestra je 16 godina starija od mene, a

Mala Vera druga 11. Najbolji predmet u školi bio mi je tjelesni, a najgori fizika. S 19 godina sam sa prvi put zalju-

bila. Najdraža glumica – Julia Roberts, glumac Richard Gere, a najbolji film "Poruka u boci". Najviše slušam rock glazbu. Koje knjige su mi najdraže? Pa, ima ih puno. "Pleme špijskog medvjeda", "Lovci na mamute", "Dolina povratka". Volim jesti tjesteninu na sve načine pripremljenu. Od kućanskih poslova ne volim glačanje, a volim kuhanje. Moje mjesto iz snova je Dubrava Zabočka, tamo sam se rodila i tamo mi je najljepše. Željela bih posjetiti Irsku jer me impresionira njihov način života. Najljepše mi je bilo na maturalnom putovanju na Braču. 31 godinu radim u školi. Nije mi dosadilo, ali mislim da sam se naradila. Poruka: "Budi jedinstven. Prihvati ljude onakve kakvi jesu."

Marina Pakelj

Rođena sam 07.03.1963. Imam starijeg

Mala Marina

brata. Kad smo bili malici, odlično smo se slagali, stalno me je nasmijavao i uveseljavao. U sjećanju mi nije ostao nijedan trenutak svađe i neslaganja. U

osnovnoj školi najbolji predmet mi je bio hrvatski, a najmanje me je zanimala fizika. Prvi sam se puta zaljubila s 15 godina, no bila je to samo prolazna simpatija. Najbolji film mi je "Titanic", no volim i mjuzikal "Moje pjesme, moji snovi", od glumaca bih izdvojila Garyja Granta i Richarda Gerea, te glumice: Juliju Roberts, Doris Day i Grace Kelly. Slušam svakojaku muziku, samo da je kvalitetna i da ima dobre tekstove. Najbolja knjiga mi je "Ana Karenjina", a omiljena jela su mi rižoto i svi zagorski specijaliteti (štrukli, strela, itd.). Volim prati, a mrzim peglati. Nikad ne bih promjenila mjesto življenja jer me Zagorje oduševljava svojom ljepotom i zelenim brežuljcima. Željela bih posjetiti Austriju, Beč jer imam želju vidjeti dvorac gdje je živjela Marija Terezija, te Mozartovu rodnu kuću u Salzburgu. Najviše pamtim izlet u Dubrovnik. U ovoj školi radim 20 godina i još mi nije dosadilo. Moj životni moto je "Radi, čini lijepe stvari i pomaži drugima".

Manuela Ruklić i Valentina Zebec 8.b

moda nekad

U prošlom broju Lipinog pučkoškolca mogli ste vidjeti modu za učenike, a u ovom broju pogledajte kako su se oblačili neki naši učitelji od vremena osnutka naše škole do sredine 20. stoljeća.

Učitelji osnivači „Učiteljske zadruge“ godina 1865. Sjede na zemlji s lijeva 7. Miroslav Cugšvert i 8. Juraj Brtolec (učitelji naše škole). Većina učitelja tog vremena u svečanim prilikama nosila je ilirsku surku.

Grupa učiteljica, učitelja i vjeronositelj s početka 20. stoljeća. Prvi s lijeve strane je naš učitelj i ravnatelj naše škole Mato pl. Sladojević. Učiteljice sa strogo podignutom i počesljjanom kosom, dugim suknjama i utegnutim bluzama s volančićima, sajmlanicama i čipkom. Učitelji imaju odijela s nešto dužim kaputima s jednorednim ili dvorednim kopčanjem. Često je ukras muškaraca džepni sat s lancem i kravata (leptir, obična kravata ili široka mašna kravata s ukrasnom iglom). Svakom ozbiljnom muškarcu lice su ukrašavali dugi ufiljeni brkovi. Naočale su uglavnom bile s tankim okvirima (ono što mi danas zovemo *lenonice*). Košulje su imale podvrнутu uškrobljenu manžetu, a obvezna su bila i ukrasna dugmad na njima.

Grupa mladih učitelja u Gornjoj Stubici 1929. godine. Stanislav i Terezija Magdić, Vjera Vojtehovska i Božena Vimpošek. Nešto slobodnija moda veselih dvadesetih godina. Kraće lepršave sukne s faldašima, gumbićima, bluze ležernijeg kroja s čipkom, šalovima ili ukrasnim kragnama. Sandale tog vremena su nešto otvorenije s remenčićima na vezanje ili kopčanje. U muškoj modi sakoi su nešto kraći i tješnji, a hlače imaju manžetu. Brkovi su tada očit bili *demode* (zastarjela stvar).

Naš učitelj Dragutin Zadrović na nastupu s folklornim zborom koji je vodio na jednoj smotri u Gupčevom domu 1955. godine. Učitelj Zadrović je očito pratilo modu preko filmova. Šešir s velikim obodom zabaćen na glavu prema natrag, odijelo s podužim sakom na dvoredno kopčanje (strukirano) tanko podrezaani brkovi odaju njegove Hollywoodske uxore - Errola Flynna i Clarka Gablea.

Naš učitelj Đuro Babić s učenicima u Svetom Mateju 1955. godine. Kako je to bilo vrijeme velikih oskudica, a zalihе su nestale, nastojala se zadržati elegancija pa makar i s lošijim materijalima. U to vrijeme se koristio materijal za odijela koji se zvao *cajg* (ili drvena tkanina). Odijela su se jako gužvala i bila su gruba. Novo vrijeme - muške frizure strše (*kokotice*) dok se je ranije s različitim uljima željelo ukrotiti kosu kako bi bila što bliže koži (danas

i za jedno i za drugo koristimo gelove).

Učitelji u školi u Humu Stubičkom 1958. godine (Anica Radas, Josip Hegol i Ljubica Suknović). Uz svu eleganciju koju su seoski učitelji, a osobito učiteljice htjele zadržati u

tim teškim vremenima, detalj koji je uviđek otkrivao gdje rade i u kakvima uvjetima - bile su gumene platne *Batine* čizme.

Učitelji kod Gupčevog doma oko 1960. godine (Štefica Kučak u kuti, Antun Novaković, Daniča Peček). U to vrijeme su (što

zbog praktičnosti i očuvanje odjeće, što zbog uravnilovke da smo svi jednaki) učitelji i učenici nosili preko odjeće posebne kute izrađene od jeftinog, najčešće crnog, a ponekad od plavog platna.

Ravnatelj škole Stjepan Šoštar s učenicima u Gupčevom domu. Slikano 1963. godine. Eleganti ravnatelj utvrdi sakou s kravatom i lulom

podseća na likove tadašnjih intelektualaca, ali i na poznate likove iz filmova i krimiromana inspektore Megrea i Simenona.

Željko Popović, ravnatelj

moda

Više ne možemo normalno izaći ni iz vlastite kuće, a već se ispred nas stvore izlozi puni novih modnih kolekcija, a zajedno s njima i imena poznatih lica i dizajnera. Kao što nam je već dulje vrijeme poznato,

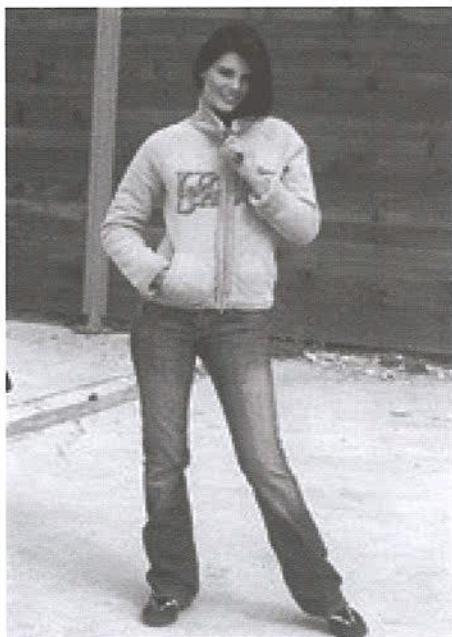

modne trendove ne prate samo poznate „face“, već i mi djeca u najranijim godinama svog života. Mnogi se pitaju što je zapravo moda. E pa odgovore na takva i slična pitanja možete naći u novinarskim člancima mnogih modnih časopisa. Moda je praćenje trenda. Velik dio stanovništva Lijepe naše misli da je vredniji ako se oblači po najnovijoj modi, prati trendove, kombinira boje, a zapravo ne zna da grijesi! Moja baka to ovako komentira: „Ja sam već stara, a kad sam bila mlada, nisam si mogla priuštiti niti kozmetiku, a ni modernu odjeću, pa ipak sam uvijek bila zadovoljna i sretna.“ Što se tiče odjeće, u modu se vraća „stara moda“. Nose se uske, poderane, izlizane i što bolje isprane traperice. Osim njih, u modu dolaze i tajice. Nose se majice na rance, duge veste, kratka majica preko duge koje su često ukrašene umjetnim perjem. Na nogama se sve češće mogu vidjeti

cipele marke „Marte“, ali i vrlo otvorene baleerinke, često šminkerskih oblika. Moderne su i niske sportske

tenisice. Obuća može biti raznih boja. Život većine ženskog svijeta nezamisliv je bez šminke. Ove godine u modi su šljokice pa se umjesto obojenog praha na kapke stavljaju šljokice u raznim bojama. Usta ne mijenjaju svoju priro-

dnu boju, već dobivaju samo sjaj. U modi su dugi nokti, iako kao takvi i nisu nešto posebno, ali uz malo francuske ili neke druge manikure, zablistaju poput dijamantata. Francuska manikura sastoji se od bijele i prozirne boje. Vrh nokta oboji se u bijelo, a ostatak u prozirnu boju. Na noktima se zatim mogu pojaviti razne sličice, načinjene često od šljokica. U obzir dolaze i inicijali i slično. U modi više nisu preraskošne frizure. Nosi se stepenasto ošišana kosa. Jedna od modernijih frizura je da se stražnji dio ošiša nakratko, a prednji ostavi dugačak te se može bojati u raznim bojama. Dečki vole kratko ošišanu kosu ili pak dugačku. Tu nema strogih pravila.

Martina Martek, 5.b

su postali uvjerljivo najskuplja, odnosno najplaćenija glazbena grupa na svijetu.

Čuvena britanska grupa je prije četiri godine dobila poveliku svotu novca da bi nastupila na rođendanskoj proslavi jednog teksaškog bogataša. Sada im je pak uplaćeno četiri milijuna funti, tj.

šest milijuna eura za jedan privatni koncert, što je do sada nezabilježeni rekord. Oni dubljeg džepa ne pitaju koliko košta da njihov omiljeni bend, predvođen Mickom Jaggerom, zabavlja u toku jedne večeri.

Odmah iza the Rolling Stonesa su The Eagles sa 5.7 milijuna eura po koncertu, a slijede kanadska pjevačica Celine Dion, koja je u mogućnosti tražiti 5 milijuna eura po nastupu te britanski pop pjevač Elton John koji je nedavno dobio milijun funti kako bi pjevao na jednom vjenčanju.

Manuela Ruklić 8.b

ZANIMLJIVOSTI - GLAZBA Tko u glazbi okreće milijune eura?

The Rolling Stones - najskuplji bend na svijetu. Sa šest milijuna eura, koliko su nedavno dobili za jedan koncert, the Rolling Stones

(Ne) važno je znati

- Astronomi su nekoć vjerovali da između Merkura i Sunca postoji planet Vulkan.

- Astronauti u svemiru postaju viši.

- Jedna godina na Neptunu traje koliko i 165 godina na Zemlji.

- Zima i ljeto na Uranu traju koliko i 21 godina na Zemlji.

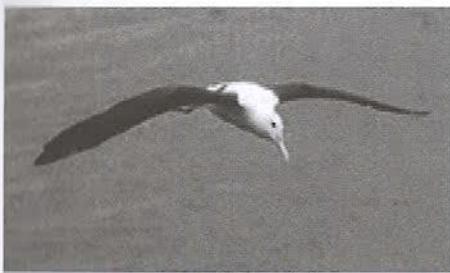
- Plavooki ljudi bolje vide u mraku nego ljudi s tamnosmeđim očima.

PSIHO-TEST

Kakva si osoba?

Odgovori na postavljena pitanja i saznaj kakva si osoba!

1. Tramvaj je pun ljudi. Uspio si naći mjesto za sjediti. Baka kraj tebe stoji. Što ćeš poduzeti?

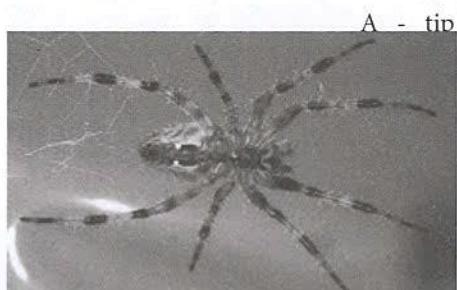
- a) Dat ću joj svoje mjesto, ipak sam ja puno mlađi od nje i lakše ću stajati!
 - b) Ako me pita mogu li joj dati mjesto, dat ću joj!
 - c) Ništa neću poduzeti, gledat ću ravno i nije me briga za nju!
- 2.) Njaviše voliš putovati.....

- a) pješice
 - b) vlakom
 - c) autom
3. Učiš plesati ili rolati i nikako ti ne ide.....
- a) Pa svaki je početak težak!
 - b) Ako se ne popravim, odustat ću!
 - c) Odustajem od toga!
4. Kako čitaš lektiru?
- a) Čitam sve, od slova do slova!
 - b) Neke stranice "preletim", a neke djelomično pročitam!
 - c) Lektiru uopće ne čitam!

5. Zamolio/zamolila si svoju simpatiju da na školskom plesu pleše s tobom, a ona te odbila. Što sad?
- a) Nema veze, bit će još plesova!
 - b) Osjećam se jadno i ružno, ali život ide dalje!
 - c) Mrzim svoju simpatiju, ustvari, ona više nije moja simpatija!
6. Iz matematike si dobila loše ocjene. Što sad?

- a) Potrudit ću se i pokušat ću ispraviti.
 - b) Reći ću roditeljima da me profesor nepravedno ocjenjuje.
 - c) Nikada to neću uspjeti ispraviti.
7. Vidio si neku stvar koju silno želiš imati, a jako je skupa. Zamolio si roditelje da ti je kupe, ali su rekli da nemaju dovoljno novaca. Kako se ponašaš?
- a) Počet ću skupljati novce!
 - b) Gnjavit ću roditelje dok mi ne kupe tu stvar.
 - c) Neću razgovarati s roditeljima dok mi ne kupe tu stvar.

**KOJE SLOVO
PREVLADAVA U
TVOJIM ODGOVORIMA?
PROČITAJ KOJEM TIPU
OSOBE PRIPADAŠ!**

A - tip

Ti si vrijedna osoba. Nikad se ne žuriš. Radiš sigurno i polako. Onaj tko ti se približi, shvatit će da si pravi prijatelj i da se može doista na tebe osloniti. Popustljiv si u nekim situacijama. Spraman si dati sve od sebe. Često prihvataš tadaške koje znaš da možda nećeš uspjeti izvršiti i da su preteški za tebe. Malo se opusti!

B - tip

L u k a v a
si osoba.
Uvijek se
s n a l a ž l j i -
v o s n a l a z i š
u t e š k i m
s i t u a c j a -
m a . H r a b a r
s i o n o l i -
k o k o l i k o i
l u k a v . A l i

lako se naljutiš pa pretjeruješ u nekim situacijama. Kad treba čekati uvijek čekaš koliko je potrebno tj. strpljiv si! Vrlo dobro "čitaš" ljude oko sebe. Voliš biti u centru pažnje, a kad nisi onda si "živčan". Želiš baš svakom događaju sudjelovati. Savjet bi ti bio da se ne miješaš u neke stvari koje te se ne tiču.

C - tip

Voliš biti glavni gdje god se nalazio. Nisi strpljiva osoba. Kad nešto želiš mora ti se odmah ostvariti ili "poludiš". Za tebe riječ "popustljiv" ne postoji. Uvijek želiš

postići svoj cilj. Teško nalaziš prijatelje zbog svog ponašanja. Tvoje ponašanje moglo bi se nazvati razmaženošću. Misliš da ti nitko nije ravan. Savjet za tebe: misli i na druge, a ne samo na sebe.

Osmosmjerka

M	O	L	D	A	V	I	J	A	D
O	A	A	N	I	I	V	U	L	O
S	O	B	A	C	N	A	O	P	H
T	F	U	M	U	O	H	L	E	A
O	U	D	E	B	I	T	I	B	E
M	Z	Z	R	V	E	O	E	S	I
I	A	T	I	S	A	K	R	U	H
S	L	I	K	A	R	R	H	M	A
L	A	Ž	A	B	A	K	A	A	N
A	N	T	A	R	K	T	I	K	A
V	U	K	O	V	A	R	O	H	A

Pronađi ove riječi u križaljci:

jug	puž
Ivan	žaba
most	Tibet
soba	Antarktika
auto	Moldavija
Amerika	laž
Tomislav	baka
Vukovar	Tihana
Eva	labud
veo	Alpe
Tea	tisak
ona	Bern
slikar	šuma
Dona	Lea
vino	žal

Kada riješiš križaljku ostat će ti osam slova koja daju konačno rješenje!

R j e š e n j e :

za učenike 21. stoljeća

Hosting usluga za srednje i osnovne škole - HUSOŠ Učenici i djelatnici naše škole imaju otvorene račune na HUSOŠ-u. Hosting usluga za srednje i osnovne škole CARNetova je usluga u sklopu koje se svim školama, njihovim zaposlenicima, nastavnicima i učenicima otvara besplatan elektronički identitet. Spajanjem na CARNet mrežu u svakoj je školi određen administrator imenika koji je zadužen za kreiranje elektroničkih identiteta svih učenika, nastavnika i zaposlenika škole. U našoj školi administrator imenika je tajništvo škole, gdje se možete javiti kako bi dobili podatke o svom elektroničkom identitetu. Elektronički identitet se sastoji se od korisničkog imena i lozinke, a korisnicima omogućuje pristup i korištenje HUSOŠ usluga (web-mail, e-pernica, sudjelovanje u forumu i anketama na web stranici škole i na web portalu www.skole.hr).

sponzori

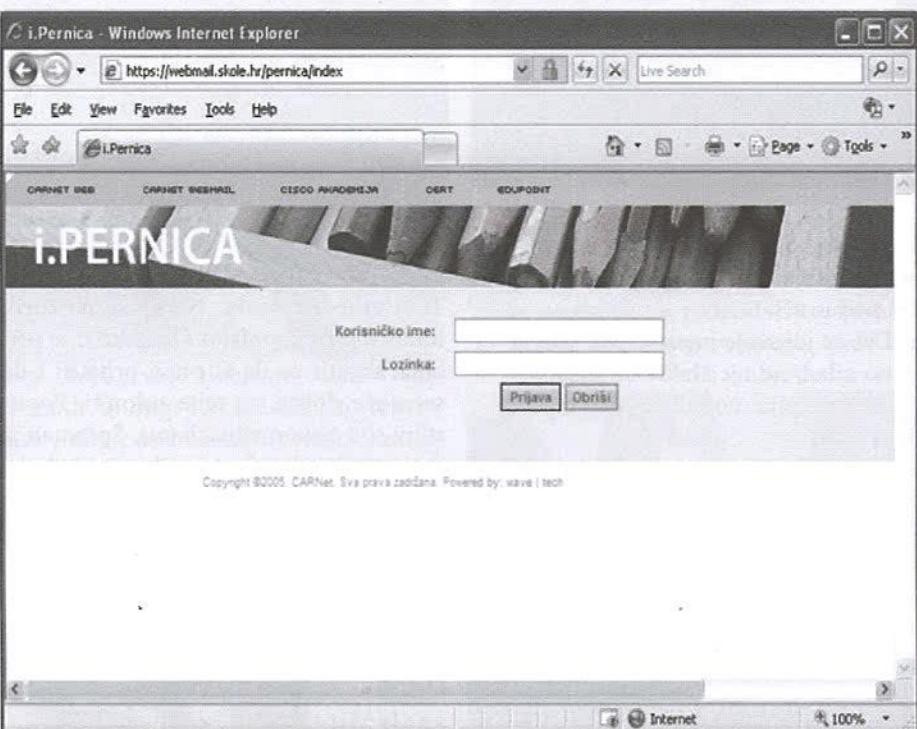

CRV d.o.o. za turizam, trgovinu i pružanje usluga putničkih agencija
Rakarska 1/A, Velika Gorica MB 3726207
ID KOD: HR-AB-01-080243346 www.crv.com.hr
Tel: 01/6233-760, fax: 01/6233-761 e-mail: crv@globalnet.hr

Vlaška ul. 64, www.filidatravel.hr
10000 Zagreb, Croatia HR-AB-01-080484246

tel: +385 1 4616 520
tel/fax: +385 4616 521

"MARIO-COMMERCE" d.o.o.

PRODAJA I SERVIS INFORMATIČKE OPREME
IZRADA PROGRAMA

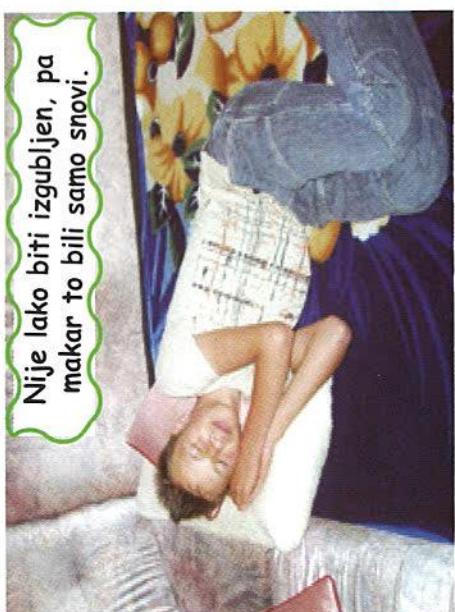
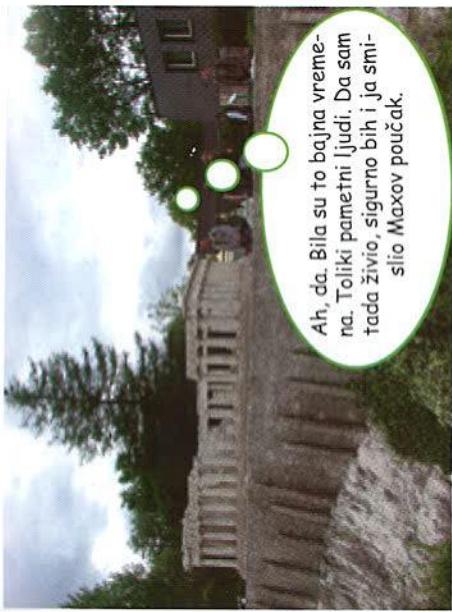
Oroslavje, M. Prpića 112

e-mail: mario-commerce@kr.tel.hr

Tel. 049 290 202

IZGUBLJEN U SVIJETU ... snova

Naši majstori minijatur

Krunoslav Kelemen, 7.b - minijature 4, 5, 6, 8
Kristijan Lešković, 7.b - minatura 3
Manuela Ruklić, 8.b - minijature 1, 2 i 7

